

Briuselis, 2020 m. vasario 13 d.
(OR. en)

6023/20

Tarpinstitucinė byla:
2020/0022 (CNS)

CODIF 1
FISC 60
ECOFIN 81

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinio sekretoriaus, kurio vardu pasirašo direktorius Jordi AYET PUIGARNAU
gavimo data:	2020 m. vasario 12 d.
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generaliniam sekretoriui Jeppe TRANHOLMUI- MIKKELSENIUI
Komisijos dok. Nr.:	COM(2020) 49 final
Dalykas:	Pasiūlymas dėl TARYBOS DIREKTYVOS dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje (kodifikuota redakcija)

Delegacijoms pridedamas dalyko skiltyje nurodytas Komisijos pasiūlymas dėl kodifikuoto teisės akto (COM(2020) 49 final - 2020/0022 (CNS) ir 1–6 priedai).

Delegacijų prašoma savo pastabas dėl pasiūlymo dėl kodifikuoto teisės akto iki 2020 m. kovo 20 d., penktadienio, siųsti šiais e. pašto adresais:

Codification@consilium.europa.eu **IR** sj-codification@ec.europa.eu

Delegacijų dėmesys atkreipiamas į Teisės aktų kodifikavimo praktinį vadovą (dok. 14722/14 + COR1).

Pridedama: COM(2020) 49 final

EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 02 12
COM(2020) 49 final

2020/0022 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje (kodifikuota redakcija)

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. Žmonių Europos kontekste Komisija didelį dėmesį skiria tam, kad Sąjungos teisė būtų paprastesnė ir aiškesnė siekiant, kad ji taptų suprantamesnė ir prieinamesnė piliečiams, kurie įgytų naujų galimybių ir galėtų pasinaudoti konkrečiomis jiems suteiktomis teisėmis.

Šis tikslas nebus pasiektas, jei daug nuostatų, kurios buvo iš dalies ir dažnai iš esmės keičiamos keletą kartų, liktų išsibarsčiusios įvairiuose aktuose, ir todėl dalies jų reikėtų ieškoti pradiniam akte, o kitų – vėlesniuose keičiančiuose aktuose. Todėl siekiant surasti konkrečiu momentu galiojančias taisykles reikia atlikti tiriamąjį darbą lyginant įvairius teisės aktus.

Dėl šios priežasties siekiant, kad teisė būtų aiški ir skaidri, svarbu kodifikuoti taisykles, kurios buvo dažnai keičiamos.

2. 1987 m. balandžio 1 d. Komisija nusprendė¹, kad visi aktai, kurie buvo iš dalies pakeisti ne daugiau nei dešimt kartų, turėtų būti kodifikuojami ir pabrėžė, kad šis reikalavimas yra minimalus bei kad Komisijos padaliniai turėtų stengtis parengti kodifikuotas tekstų, už kuriuos jie yra atsakingi, redakcijas per trumpesnę laikotarpį siekdami užtikrinti, jog jų nuostatos būtų aiškios ir lengvai suprantamos.
3. Tai buvo patvirtinta 1992 m. gruodžio mėn. Edinburgo Europos vadovų taryboje pirmininkavusios valstybės išvadose², pabrėžiančiose kodifikavimo, kuris konkrečiu momentu tam tikroje srityje taikomai teisei suteikia apibrėžtumo, svarbą.

Kodifikavimas turi būti vykdomas laikantis įprastos Sąjungos aktų priėmimo tvarkos.

1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamentas, Taryba ir Komisija, atsižvelgdami į tai, kad kodifikuojamuose teisės aktuose negali būti daromi esminiai pakeitimai, sudarė tarpinstitucinį susitarimą, kuriuo nusprendė kodifikuojamiems teisės aktams taikyti pagreitinto priėmimo tvarką.

4. Šiuo pasiūlymu siekiama kodifikuoti 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB³. Nauja direktyva pakeis įvairius aktus, kurių nuostatos buvo į ją įtrauktos⁴; šis pasiūlymas nekeičia kodifikuojamų teisės aktų turinio, nes jame tik sujungiami šie aktai, atliekant kodifikavimui būtinus formos pakeitimus.
5. Pasiūlymas dėl kodifikuoto teisės akto buvo parengtas remiantis preliminariu Direktyvos 2011/16/ES ir ją iš dalies keičiančių teisės aktų konsoliduotu tekstu, kurį 23 oficialiomis kalbomis parengė Europos Sąjungos leidinių biuras naudodamas duomenų apdorojimo sistemą. Kadangi straipsniams suteikiami nauji numeriai, kodifikuotos direktyvos VI priede nurodomas buvusių ir naujų straipsnių numerių atitikimas.

¹ COM(87) 868 PV.

² Žr. Išvadų 3 priedo A dalį.

³ Įtrauktas į 2019 m. teisės aktų leidybos programą.

⁴ Žr. šio pasiūlymo V priedą.

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

2020/0022 (CNS)

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje (kodifikuota redakcija)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 ir 115 straipsnius,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę⁵,

laikydamosi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

↓

- (1) Tarybos direktyva 2011/16/ES⁶ buvo keletą kartų iš esmės keičiama⁷. Dėl aiškumo ir racionalumo ta direktyva turėtų būti kodifikuota;
-

↓ 2011/16/ES
3 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (2) ☒ šia direktyva ☒ valstybėms narėms ☒ turėtų ☒ būtų suteikti įgaliojimai veiksmingai bendradarbiauti tarptautiniu lygiu siekiant pašalinti neigiamą vis didėjančios globalizacijos poveikį vidaus rinkai;
-

↓ 2011/16/ES
6 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (3) ☒ ši direktyva ☒ turėtų būti taikoma tiesioginiams ir netiesioginiams mokesčiams, kuriems dar netaikomi kiti Sąjungos teisės aktai. Todėl manoma, kad tinkama veiksmingo administracinio bendradarbiavimo priemonė yra ☒ ši ☒ direktyva.

⁵ OL C [...], [...], p. [...].

⁶ 2011 m. vasario 15 d. Tarybos direktyva 2011/16/ES dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje ir panaikinanti Direktyvą 77/799/EEB (OL L 64, 2011 3 11, p. 1).

⁷ Žr. IV priedą.

↓ 2011/16/ES
7 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (4) ši direktyva nustato aiškias ir tikslias taisykles, reglamentuojančias valstybių narių administracinį bendradarbiavimą, kad, ypač keitimosi informacija srityje, būtų užtikrintas platus valstybių narių administracinis bendradarbiavimas. Be to, nustatius aiškias taisykles visų pirma būtų sudaryta galimybė teisės aktą taikyti visiems juridiniams ir fiziniams asmenims Sąjungoje, atsižvelgiant į vis didėjančią juridinių struktūrų įvairovę, įskaitant ne tik tradicines struktūras, pavyzdžiui, trestus, fondus ir investicinius fondus, bet ir visas naujas priemones, kurias gali sukurti mokesčių mokėtojai valstybėse narėse;

↓ 2011/16/ES
8 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (5) už administracinį bendradarbiavimą atsakingos valstybės narės vietos ar nacionalinės įstaigos turėtų palaikyti tiesioginius ryšius, o centrinių ryšių įstaigų ryšiai turėtų būti įprasti. Tiesioginių ryšių stoka sąlygoja neveiksmingumą, nepakankamą administracinio bendradarbiavimo susitarimų naudojimą ir vėlavimą pateikiant informaciją. Įstaigos turėtų palaikyti tiesioginius ryšius siekiant, kad bendradarbiavimas taptų veiksmingas ir spartus . Ryšių skyriams kompetencija turėtų būti suteikiama pagal kiekvienos valstybės narės nacionalines nuostatas;

↓ 2011/16/ES
9 konstatuojamoji dalis

- (6) valstybės narės, gavusios kitos valstybės narės prašymą, turėtų keistis informacija apie konkrečius atvejus ir turėtų atlikti tokiai informacijai gauti būtinus tyrimus. „Numatomo reikalingumo“ standartu siekiama numatyti, kad būtų kuo plačiau keičiamasi informacija mokesčių klausimais, ir taip pat paaiškinti, kad valstybės narės neturi laisvės vykdyti „atsitiktinės paieškos“ arba prašyti informacijos, kuri greičiausiai nėra susijusi su atitinkamo mokesčių mokėtojo mokesčių reikalais. Šios direktyvos 24 straipsnyje nustatyti procedūriniai reikalavimai turėtų būti aiškinami pakankamai laisvai, kad tai netrukdytų veiksmingai keistis informacija;

↓ 2014/107/ES
1 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (7) tarpvalstybinio masto mokestinio sukčiavimo ir mokesčių slėpimo problema labai išaugo ir kelia didelį susirūpinimą Sąjungoje ir pasauliniu lygiu. Dėl nedeklaruojamų ir neapmokestinamų pajamų gerokai mažėja nacionalinės mokestinės pajamos. Todėl reikia mokesčių surinkimo veiksmingumo ir efektyvumo. Be to, taip pat labai išaugo tarpvalstybinio masto mokesčių vengimo, agresyvaus mokesčių planavimo ir žalingos mokesčių konkurencijos problema. Tai trukdo valstybėms narėms taikyti augimui palankią mokesčių politiką. Automatiniai informacijos mainai – šiuo

atžvilgiu svarbi priemonė, ir turėtų būti aktyviai skatinami , kad ateityje jie taptų Europos ir tarptautiniu skaidrumo ir keitimosi informacija mokesčių klausimais standartu;

↓ 2014/107/ES
2 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (8) ir tarptautiniu lygiu (G20 ir G8) pripažinta, kad automatiniai informacijos mainai yra svarbi kovos su tarpvalstybinio masto mokestiniu sukčiavimu ir mokesčių slėpimu priemonė. Atsižvelgiant į Jungtinių Amerikos Valstijų ir kelių pasaulio valstybių, įskaitant visas valstybes nares, derybas dėl dvišalių automatinių informacijos mainų susitarimų siekiant įgyvendinti Jungtinių Valstijų Užsienio sąskaitoms taikomų mokestinių prievolių vykdymo aktą (paprastai vadinamą FATCA), G20 grupė įgalioto Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizaciją (EBPO) remiantis šiais susitarimais parengti bendrą visuotinį automatinių mokestinės informacijos mainų standartą;
-

↓ 2014/107/ES 4 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (9) 2014 m. EBPO paskelbė tam tikras visuotinį automatinių finansinių sąskaitų informacijos mokesčių klausimais mainų standartą sudarančias dalis, įskaitant tipinį kompetentingų institucijų susitarimą, bendrą duomenų teikimo standartą (BDTS) , komentarus dėl tipinio kompetentingų institucijų susitarimo, bendrą duomenų teikimo standartą ir visuotinio standarto įgyvendinimui skirtų informacinių technologijų specifikacijas. 2014 m. rugsėjo mėn. G20 finansų ministrai ir centrinių bankų valdytojai patvirtino visas visuotinio standarto dalis;
-

↓ 2014/107/ES 5 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (10) šioje direktyvoje taip pat turėtų būti numatyti privalomi automatiniai informacijos apie tam tikrų kategorijų pajamas ir kapitalą, kuriuos mokesčių mokėtojai laiko ne savo rezidavimo vietos valstybėje narėje, bet kitose valstybėse narėse, mainai tarp valstybių narių. Joje turėtų būti nustatytas pakopinis automatinių informacijos mainų stiprinimo metodas, pagal kurį jie palaipsniui imami taikyti naujų kategorijų pajamoms bei kapitalui;
-

↓ 2014/107/ES 9 konstatuojamoji dalis (pritaikytas)

- (11) siekiant kuo labiau sumažinti išlaidas ir administracinę naštą, tenkančią mokesčių administratoriams ir ekonominės veiklos vykdytojams, taip pat svarbu užtikrinti, kad automatinių finansinės informacijos mainų Sąjungoje taikymo sritis atitiktų tarptautinius pokyčius. Šiam tikslui pasiekti valstybės narės turėtų reikalauti, kad jų finansų įstaigos įgyvendintų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisykles, kurios visiškai atitiktų taisykles, nustatytas EBPO parengtame BDTS . Be to, į privalomų automatinių informacijos mainų taikymo sritį reikėtų įtraukti tą pačią informaciją, kuri yra įtraukta į EBPO tipinį kompetentingų

institucijų susitarimą ir BDTs . Kiekviena valstybė narė turėtų turėti tik vieną nacionaliniu mastu nustatytą duomenų neteikiančių finansų įstaigų ir sąskaitų, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, sąrašą, kurį ji turėtų naudoti įgyvendindama šią direktyvą ir taikydama kitus susitarimus, kuriais įgyvendinamas visuotinis standartas;

↓ 2014/107/ES
10 konstatuojamoji dalis

- (12) tam tikrų kategorijų duomenis teikiančios finansų įstaigos ir praneštinės sąskaitos, kurioms taikoma ši direktyva, yra skirtos tam, kad būtų apribotos mokesčių mokėtojų galimybės išvengti, kad apie juos būtų pranešta, kai jie turtą perkelia į finansų įstaigas arba investuoja į finansines priemones, kurioms netaikoma ši direktyva. Tačiau tam tikroms finansų įstaigoms ir sąskaitoms, kurios kelia mažą riziką, kad jomis bus pasinaudota siekiant išvengti mokesčių, ši direktyva neturėtų būti taikoma. Apskritai ribinės vertės neturėtų būti įtrauktos į šią direktyvą, nes jas galima lengvai apeiti sąskaitas padalijant į skirtingas finansų įstaigas. Finansinė informacija, kurią reikia pranešti ir kuria reikia keistis, turėtų būti susijusi ne tik su visomis atitinkamomis pajamomis (palūkanomis, dividendais ir panašių rūšių pajamomis), bet ir su sąskaitų likučiais bei pardavimo pajamomis iš finansinio turto, siekiant apimti situacijas, kai mokesčių mokėtojas nori paslėpti kapitalą, kuris pats yra pajamos arba turtas, dėl kurio norima išvengti mokesčių. Todėl tvarkyti informaciją pagal šią direktyvą yra būtina ir proporcinga, kad valstybių narių mokesčių administratoriai galėtų teisingai ir aiškiai nustatyti atitinkamus mokesčių mokėtojus ir galėtų vykdyti savo mokesčių įstatymus bei užtikrinti jų įgyvendinimą tarpvalstybiniais atvejais, įvertinti mokesčių slėpimo galimybę ir išvengti nereikalingų tolesnių tyrimų;
-

↓ 2014/107/ES
11 konstatuojamoji dalis

- (13) duomenis teikiančios finansų įstaigos savo prievoles teikti informaciją fizinių praneštinių asmenų atžvilgiu galėtų įvykdyti laikydamosi išsamių informacijos teikimo sąlygų, įskaitant jos teikimo dažnumą, kurios yra numatytos jų vidaus procedūrose pagal jų nacionalinę teisę;
-

↓ (ES) 2015/2376
1 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (14) tapo įprasta, įskaitant Sąjungoje, priimti išankstinius sprendimus dėl mokesčių, kuriais sudaromos palankesnės sąlygos nuosekliai ir skaidriai taikyti įstatymus. Mokesčių teisės išaiškinimas mokesčių mokėtojams, taip užtikrinant tikrumą verslui, galėtų paskatinti investicijas ir įstatymų laikymąsi, o tai galėtų padėti siekti tikslo toliau plėtoti bendrąją rinką Sąjungoje remiantis principais ir laisvėmis, kuriais grindžiamos sutartys. Tačiau dėl sprendimų, susijusių su mokesčiais pagrįstomis struktūromis, tam tikrais atvejais sumažėjo dirbtinai didelių pajamų sumų apmokestinimo lygis išankstinį sprendimą priimančioje, iš dalies keičiančioje ar atnaujinančioje šalyje ir dėl to susidarė dirbtinai mažos pajamų sumos, apmokestinamos kitose susijusiose šalyse. Todėl būtinas aukštas skaidrumo lygis .

↓ (ES) 2015/2376
7 konstatuojamoji dalis

- (15) mokesčių mokėtojai turi teisę remtis išankstiniais tarpvalstybiniais sprendimais ar išankstine kainodaros tvarka, pavyzdžiui, apmokestinimo procesu ar mokesčių auditų metu, su sąlyga, kad faktai, kuriais grindžiami išankstiniai tarpvalstybiniai sprendimai ar išankstinė kainodaros tvarka, yra tiksliai pateikti ir kad mokesčių mokėtojai laikosi išankstinių tarpvalstybinių sprendimų ar išankstinės kainodaros tvarkos sąlygų;
-

↓ (ES) 2015/2376
8 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (16) valstybės narės turėtų keisti informacija nepriklausomai nuo to, ar mokesčių mokėtojas laikosi išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos sąlygų;
-

↓ (ES) 2015/2376
10 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (17) kad privalomi automatiniai informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainai būtų naudingi, informacija turėtų būti pateikiama iškart po to, kai jie priimami, iš dalies pakeičiami ar atnaujinami, taigi reikėtų nustatyti, kad ta informacija turėtų būti perduodama reguliariais tarpniais;
-

↓ (ES) 2015/2376
11 konstatuojamoji dalis

- (18) teisinio tikrumo sumetimais yra tikslinga, laikantis labai griežtų sąlygų, privalomų automatinių mainų reikalavimo netaikyti dvišalei ar daugiašalei išankstinei kainodaros tvarkai su trečiosiomis šalimis remiantis esamomis tarptautinėmis sutartimis su tomis šalimis, kai pagal tų sutarčių nuostatas neleidžiama atskleisti trečiajai šaliai pagal tą sutartį gautos informacijos. Vietoj to, tokiais atvejais vis dėlto turėtų būti keičiamasi 9 straipsnio 5 dalyje minima informacija, susijusia su prašymais priimti tokią dvišalę ar daugiašalę išankstinę kainodaros tvarką. Todėl tokiais atvejais informacijoje, kuri turi būti perduodama, turėtų būti nurodyta, kad ji teikiama remiantis tokiu prašymu;
-

↓ (ES) 2015/2376
13 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (19) privalomoje automatinių informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainų standartinėje formoje, turėtų būti atsižvelgta į EBPO žalingos praktikos mokesčių srityje forume atliktą darbą Veiksmų plano dėl mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo (BEPS veiksmų planas) kontekste. Taip pat tikslinga glaudžiai bei koordinuotai bendradarbiauti su EBPO ir ne tik rengiant tokią standartinę privalomų automatinių

informacijos mainų formą. Galutinis tikslas turėtų būti visame pasaulyje sudaryti vienodas sąlygas; šioje srityje Sąjunga turėtų imtis vadovaujančio vaidmens propaguodama tai, kad informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką, kuria turi būti keičiamasi automatiškai, apimtis turėtų būti pakankamai plati;

↓ (ES) 2015/2376
14 konstatuojamoji dalis

- (20) valstybės narės turėtų keistis pagrindine informacija, o Komisijai turėtų būti pateikiami tik tam tikri pagrindinės informacijos elementai. Tai turėtų sudaryti sąlygas Komisijai bet kuriuo metu stebėti ir įvertinti, kiek efektyviai vykdomi privalomi automatiniai informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainai. Tačiau informacija, kurią gauna Komisija, neturėtų būti naudojama jokiems kitiems tikslams. Be to, toks informacijos pateikimas neatleistų valstybių narių nuo pareigos informuoti Komisiją apie bet kokią valstybės pagalbą;
-

↓ (ES) 2015/2376
16 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (21) prireikus, pasibaigus privalomų automatinų informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainų etapui, valstybė narė turėtų galėti remtis 5 straipsniu, kai kalbama apie informacijos mainus paprašius papildomos informacijos iš išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ar išankstinę kainodaros tvarką priėmusios valstybės narės, įskaitant visą tokių sprendimų ar tvarkos tekstą;
-

↓ (ES) 2015/2376
18 konstatuojamoji dalis

- (22) valstybės narės turėtų imtis visų pagrįstų priemonių, kurios yra būtinos siekiant pašalinti kliūtis, kurios galėtų kliudyti veiksmingai ir kuo plačiau privalomai automatiškai keistis informacija apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką;
-

↓ (ES) 2015/2376
19 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (23) siekdamas padidinti išteklių naudojimo efektyvumą, palengvinti informacijos mainus ir išvengti būtinybės kiekvienai valstybei narei panašiai plėtoti savo sistemas informacijos saugojimo tikslais, reikėtų konkrečiai numatyti , kad centrinis registras būtų prieinamas visoms valstybėms narėms ir Komisijai, į kurią valstybės narės turėtų įkelti ir kuriame turėtų saugoti informaciją, užuot keisdamosi ta informacija apsaugotu elektroniniu paštu;

↓ (ES) 2016/881
2 konstatuojamoji dalis

- (24) tarptautinių įmonių grupės (TĮG) vykdo veiklą skirtingose šalyse, todėl jos turi galimybę taikyti agresyvaus mokesčių planavimo praktiką, o šalies įmonės to daryti negali. Jeigu tarptautinės įmonės taip elgiasi, gali būti daromas didelis poveikis visų pirma tik vietoje veikiančioms šalies įmonėms (paprastai mažosioms ir vidutinėms įmonėms (MVI)), nes joms tenka didesnė mokesčių našta, negu TĮG. Kita vertus, visos valstybės narės gali prarasti pajamų, taip pat kyla rizika, jog bus konkuruojama siekiant pritraukti TĮG siūlant joms tolesnes mokesčių lengvatas;

↓ (ES) 2016/881
3 konstatuojamoji dalis

- (25) valstybių narių mokesčių administratoriams reikia išsamios ir aktualios informacijos apie TĮG struktūrą, sandorių kainodaros politiką ir vidaus sandorius Sąjungoje ir už jos ribų. Turėdami tokią informaciją, mokesčių administratoriai galės reaguoti į žalingą mokesčių praktiką – atlikti teisės aktų pakeitimus arba atitinkamus rizikos vertinimus bei mokesčių auditą, taip pat nustatyti, ar įmonės taiko praktiką, kurios poveikis – dirbtinis didelių pajamų sumų perkėlimas į mokestinės naudos aplinką;

↓ (ES) 2016/881
4 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (26) ☒ didelis ☒ skaidrumas mokesčių administratorių atžvilgiu galėtų paskatinti TĮG atsisakyti tam tikros praktikos ir sąžiningai mokėti mokesčius toje šalyje, kurioje jos uždirba pelną. Todėl TĮG veiklos skaidrumo ☒ užtikrinimas ☒ – itin svarbi mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo problemos sprendimo dalis;

↓ (ES) 2016/881
5 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (27) Tarybos ir valstybių narių vyriausybės atstovų rezoliucijoje dėl Europos Sąjungos asocijuotųjų įmonių elgesio, susijusio su sandorių kainodaros dokumentais, kodekso (ES SKD)⁸ numatyta, kaip TĮG Sąjungoje mokesčių administratoriams turi teikti informaciją apie verslo operacijas pasaulyje ir sandorių kainodaros politiką (pagrindinė byla) bei informaciją apie konkrečius vietos subjekto sandorius (vietos byla). Tačiau ES SKD nėra numatytas ataskaitos pagal šalis teikimo mechanizmas;

⁸ 2006 m. birželio 27 d. Europos Sąjungos Tarybos ir Taryboje posėdžiavusių valstybių narių vyriausybės atstovų rezoliucija dėl Europos Sąjungos asocijuotųjų įmonių sandorių kainodaros dokumentų (ES SKD) elgesio kodekso (OL C 176, 2006 7 28, p. 1).

↓ (ES) 2016/881
7 konstatuojamoji dalis

- (28) kad būtų padidintas viešųjų išteklių panaudojimo veiksmingumas ir sumažinta TĮG tenkanti administracinė našta, prievolė teikti informaciją turėtų būti taikoma tik TĮG, kurių metinės konsoliduotos grupės įplaukos viršija tam tikrą sumą. Šia direktyva turėtų būti užtikrinama, kad visoje Sąjungoje ta pati informacija būtų renkama ir teikiama mokesčių administratoriams laiku;

↓ (ES) 2016/881
8 konstatuojamoji dalis

- (29) kad būtų užtikrintas tinkamas vidaus rinkos veikimas, Sąjunga turi sudaryti sąlygas sąžiningai Sąjungai priklausančių ir Sąjungai nepriklausančių TĮG, kurių vienas arba keli subjektai įsikūrę Sąjungoje, konkurencijai. Todėl prievolė teikti informaciją turėtų būti nustatyta abiejų rūšių grupėms. Tačiau, siekiant užtikrinti sklandų perėjimą, valstybės narės turėtų turėti galimybę vieniems metams atidėti prievolės teikti informaciją taikymą į TĮG įeinantiems subjektams, kurie yra rezidentai valstybėje narėje ir kurie nėra TĮG pagrindiniai patrunuojantieji subjektai ar jų pakaitiniai patrunuojantieji subjektai;

↓ (ES) 2016/881
12 konstatuojamoji dalis

- (30) privalomas automatinis valstybių narių keitimasis ataskaitomis pagal šalis kiekvienu atveju turėtų apimti apibrėžtos pagrindinės informacijos pateikimą, ir šia informacija turėtų galėti naudotis tos valstybės narės, kuriose pagal ataskaitoje pagal šalis pateiktą informaciją vienas arba daugiau TĮG subjektų yra rezidentas mokesčių tikslais arba kuriose apmokestinama jų verslo veikla, vykdoma per TĮG nuolatinę buveinę;

↓ (ES) 2016/881
13 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (31) kad tiek mokesčių administratoriams, tiek TĮG tenkančios išlaidos ir administracinė našta būtų kuo mažesnės, būtina nustatyti tarptautinius pokyčius atitinkančias ir konstruktyviai prie jų įgyvendinimo prisidedančias taisykles . 2013 m. liepos 19 d. EBPO paskelbė BEPS veiksmų planą – itin svarbią iniciatyvą, skirtą galiojančioms tarptautinėms mokesčių taisyklėms pakeisti. 2015 m. spalio 5 d. EBPO pateikė savo galutines ataskaitas, kurias patvirtino G 20 šalių finansų ministrai. 2015 m. lapkričio 15–16 d. vykusio posėdžio metu G 20 šalių vadovai taip pat patvirtino EBPO dokumentų rinkinį;

↓ (ES) 2016/881
14 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (32) įgyvendinant BEPS veiksmų plano 13 veiksmą parengtas standartų rinkinys, pagal kurį TĮG turi teikti informaciją, įskaitant pagrindinę bylą, vietos bylą ir ataskaitą pagal

šalis. Todėl ataskaitos pagal šalis teikimo taisyklių atžvilgiu tikslinga atsižvelgti į EBPO standartus;

↓ (ES) 2016/881
15 konstatuojamoji dalis

- (33) tuo atveju, kai į TĮG įeinantis subjektas negali gauti ar įgyti visos informacijos, reikalingos ataskaitos teikimo reikalavimui pagal šią direktyvą įvykdyti, valstybės narės gali manyti, kad tai rodo, jog reikia atlikti sandorių kainodaros aukšto lygio rizikos ir kitokios mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo rizikos, susijusios su šia TĮG, įvertinimą;
-

↓ (ES) 2016/881
16 konstatuojamoji dalis

- (34) valstybė narė, nustačiusi, kad kita valstybė narė nuolat automatiškai nepateikia ataskaitų pagal šalis, turėtų stengtis pasikonsultuoti su ta valstybe narė;
-

↓ (ES) 2016/881
17 konstatuojamoji dalis

- (35) Sąjungos veiksmais ataskaitų pagal šalis teikimo srityje turėtų būti toliau ypač atsižvelgiama į būsimus EBPO lygmens pokyčius. Įgyvendindamos šią direktyvą, valstybės narės turėtų naudotis EBPO parengtu 2015 m. EBPO/G 20 mokesčių bazės erozijos ir pelno perkėlimo projekto 13 veiksmo baigiamuoju pranešimu, kaip šios direktyvos pavyzdžių ir aiškinimo šaltiniu, siekdamos užtikrinti nuoseklų taikymą visose valstybėse narėse;
-

↓ (ES) 2016/881
20 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (36) todėl privalomų informacijos mainų taikymo sritis turėtų apimti automatinius informacijos apie ataskaitą pagal šalis mainus;
-

↓ (ES) 2016/881
21 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (37) pagal šios Direktyvos 27 straipsnį valstybių narių Komisijai teikiamose metinėse ataskaitose turėtų būti išsamiai nurodytas pagal 10 straipsnį ir III priedo II skirsnio 1 punktą vykdomo informacijos teikimo vietos lygmeniu mastas ir visų jurisdikciją turinčių subjektų, kuriuose rezidentais yra Sąjungoje įsikūrusių į TĮG įeinančių subjektų pagrindiniai patronuojantieji subjektai, bet pilnos ataskaitos nepateiktos ar jomis nepasikeista sąrašas;

↓ (ES) 2018/822
3 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (38) kadangi dauguma galimai agresyvaus mokesčių planavimo susitarimų apima daugiau nei vieną jurisdikciją, automatiniai informacijos mainai tarp skirtingų valstybių narių mokesčių administratorių labai svarbūs, kad tie administratoriai gautų reikiamos informacijos ir galėtų imtis veiksmų, nustatę, kad taikoma agresyvi mokesčių praktika;
-

↓ (ES) 2018/822
4 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (39) 2017 m. gegužės 13 d. G 7 Bario deklaracijoje dėl kovos su mokestiniais nusikaltimais ir kitais neteisėtais finansiniais srautais EBPO buvo paprašyta pradėti diskusijas apie tai, kaip būtų galima spręsti susitarimų, kuriais apeinamas reikalavimas teikti duomenis pagal BDTS arba siekiama tikriesiems savininkams suteikti neskaidrių struktūrų priedangą, problemą, kartu apsvarstant tipines privalomas informacijos atskleidimo taisykles, taikant požiūrį, kurio laikytasi dėl mokesčių vengimo susitarimų ir kuris išdėstytas ataskaitoje dėl BEPS 12 veiksmo;
-

↓ (ES) 2018/822
5 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (40) reikia priminti, kad panašu, jog kai kurie finansų tarpininkai ir kiti mokesčių srities konsultacijų teikėjai aktyviai padėjo savo klientams slėpti pinigus lengvatinio apmokestinimo zonose;
-

↓ (ES) 2018/822
6 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (41) pranešimai apie tarpvalstybinius galimai agresyvaus mokesčių planavimo susitarimus gali veiksmingai padėti kurti sąžiningo apmokestinimo aplinką vidaus rinkoje. Šiuo atžvilgiu turėtų būti nustatytas tarpininkų įpareigojimas informuoti mokesčių administratorius apie tam tikrus tarpvalstybinius susitarimus, kurie galėtų būti naudojami agresyvaus mokesčių planavimo tikslais. Po pranešimo mokesčių administratoriai turėtų dalintis turima informacija su kitų valstybių narių mokesčių administratoriais. Tokia tvarka taip pat turėtų padidinti BDTS veiksmingumą. Be to, būtų labai svarbu užtikrinti, kad Komisija gautų tiek informacijos, kiek jos reikia norint patikrinti, ar ši direktyva taikoma tinkamai. Tokia galimybė Komisijai susipažinti su informacija nereiškia, kad valstybės narės atleidžiamos nuo prievolės informuoti Komisiją apie bet kokią valstybės pagalbą;

↓ (ES) 2018/822
7 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (42) pripažįstama, kad galimybių užtikrinti atgrasomąjį pranešimų apie galimai agresyvaus tarpvalstybinio mokesčių planavimo susitarimus poveikį būtų daugiau, jei atitinkama informacija mokesčių administratorius pasiektų ankstyvuojančiu etapu, t. y. kol tokie susitarimai dar faktiškai neįgyvendinti. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių administracijų veiklai, automatiniai informacijos apie tokius susitarimus mainai ☒ turėtų ☒ būti vykdomi kas ketvirtį;
-

↓ (ES) 2018/822
8 konstatuojamoji dalis

- (43) siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą ir siūlomoje taisyklių sistemoje išvengti spragų, prievolė pranešti turėtų būti nustatyta visiems subjektams, kurie paprastai dalyvauja rengiant praneštiną tarpvalstybinį sandorį ar seriją tokių sandorių, siūlant juos rinkoje, organizuojant ar administruojant jų įgyvendinimą, taip pat pagalbą ar konsultacijas teikiantiems subjektams. Taip pat nereikėtų pamiršti, kad tam tikrais atvejais tarpininkui prievolė pranešti negalėtų būti nustatoma dėl profesinės paslapties apsaugos arba dėl to, kad tarpininko nėra, pavyzdžiui, jei mokesčių mokėtojas pats rengia ir įgyvendina schemą. Todėl labai svarbu, kad tokiomis aplinkybėmis mokesčių administratoriai neprarastų galimybės gauti informacijos apie su mokesčiais susijusius susitarimus, kurie gali būti susiję su agresyviu mokesčių planavimu. Dėl tos priežasties prievolė pranešti tokiais atvejais turėtų būti perkelta mokesčių mokėtojams, kuriems susitarimas yra naudingas;
-

↓ (ES) 2018/822
9 konstatuojamoji dalis

- (44) per daugelį metų agresyvaus mokesčių planavimo susitarimai kito ir darėsi vis sudėtingesni, yra nuolat keičiami ir tikslinami, reaguojant į apsaugines atsakomąsias mokesčių administratorių priemones. Atsižvelgiant į tai, užuot apibrėžus agresyvaus mokesčių planavimo sąvoką, veiksmingiau būtų pasistengti apibūdinti galimai agresyvius mokesčių planavimo susitarimus, sudarant sąrašą sandorių savybių ir elementų, įtikinamai rodančių, kad gali būti vykdoma mokesčių vengimo ar piktnaudžiavimo jais praktika. Tie rodikliai vadinami požymiais;
-

↓ (ES) 2018/822
10 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (45) atsižvelgiant į tai, kad pirminis šios direktyvos tikslas, susijęs su pranešimais apie tarpvalstybinius galimai agresyvaus mokesčių planavimo susitarimus, turėtų būti užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, labai svarbu, kad Sąjungos lygmeniu būtų reguliuojama tik tiek, kiek tai būtina numatytiems tikslams pasiekti. Dėl šios priežasties bendros taisyklės dėl pranešimo turėtų būti taikomos tik tarpvalstybiniais atvejais, t. y. atvejais, kurie susiję su keliomis valstybėmis narėmis arba su valstybe nare ir trečiąja šalimi. Tokiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į galimą poveikį vidaus

rinkos veikimui, galima pateisinti būtinybę priimti bendrą taisyklių rinkinį, užuot palikus klausimą spręsti nacionaliniu lygmeniu. Valstybės narės galėtų imtis papildomų panašaus pobūdžio nacionalinių reikalavimo teikti duomenis priemonių, tačiau bet kokia surinkta papildoma informacija, viršijanti tai, ką reikalaujama pranešti pagal šią direktyvą, neturėtų būti automatiškai perduodama kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms. Tokia informacija galėtų būti keičiamasi pateikus prašymą arba savo iniciatyva, laikantis taikytinų taisyklių;

↓ (ES) 2018/822
11 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (46) atsižvelgiant į tai, kad susitarimai, apie kuriuos turi būti pranešama, turėtų būti tarpvalstybinio pobūdžio, atitinkama informacija būtų svarbu dalytis su kitų valstybių narių mokesčių administratoriais, siekiant užtikrinti, kad ši direktyva kuo veiksmingiau padėtų atgrasyti nuo agresyvaus mokesčių planavimo praktikos;

↓ (ES) 2018/822
13 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (47) siekiant sumažinti mokesčių administratoriams ir tarpininkams tenkančias išlaidas bei administracinę naštą ir užtikrinti šios direktyvos veiksmingumą atgrasant nuo agresyvaus mokesčių planavimo praktikos, automatinę informaciją apie praneštus tarpvalstybinius susitarimus mainų Sąjungoje apimtis turėtų būti derinama su tarptautiniais pokyčiais. Turėtų būti nustatytas konkretus požymis, kuriuo remiantis būtų sprendžiama susitarimų, kuriais apeinami prievolės teikti informaciją, įskaitant automatinę informaciją mainus, problema. Kalbant apie tą požymį, susitarimai dėl automatinę finansinių sąskaitų informacijos mainų pagal BDTS turėtų būti laikomi lygiaverčiais prievolėms teikti informaciją, nustatytoms 8 straipsnio 4 dalyje ir I priede. Įgyvendindamos tas šios direktyvos dalis, kuriose kalbama apie susitarimų dėl BDTS taikymo vengimo ir susitarimų, apimančių juridinius asmenis ar juridines struktūras ar kitas panašias struktūras, problemos sprendimą, valstybės narės iliustravimo ar aiškinimo tikslais galėtų pasinaudoti EBPO nuveiktu darbu, konkrečiau – tipinėmis privalomomis informacijos atskleidimo taisyklėmis, siekiant spręsti susitarimų dėl BDTS taikymo vengimo ir neskaidrių lengvatinio apmokestinimo struktūrų problemas, ir jų komentarais, kad būtų užtikrintas nuoseklus šios direktyvos taikymas visose valstybėse narėse, tiek, kiek tie tekstai yra suderinami su Sąjungos teisės nuostatomis;

↓ (ES) 2018/822
14 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (48) nors tiesioginis apmokestinimas ir toliau priklauso valstybių narių kompetencijai, tačiau tikslinga pateikti nuorodą į pelno mokesčio tarifą, lygų arba beveik lygų nuliui, tik tam, kad būtų aiškiai apibrėžta požymio, kuris taikomas susitarimams, apimantiems tarpvalstybinius sandorius, apie kuriuos pagal šią direktyvą turėtų pranešti tarpininkai arba, atitinkamai, mokesčių mokėtojai ir apie kuriuos kompetentingos institucijos turėtų automatiškai keistis informacija, taikymo sritis. Be to, tikslinga

priminti, kad agresyvaus mokesčių planavimo tarpvalstybiniais susitarimais, kurių pagrindinis tikslas arba vienas iš pagrindinių tikslų yra gauti mokestinės naudos, kuri prieštarauja taikytinos mokesčių teisės esmei ar tikslui, taikoma bendra kovos su piktnaudžiavimu taisyklė, kaip nustatyta Tarybos direktyvos (ES) 2016/1164⁹ 6 straipsnyje;

↓ 2011/16/ES
11 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

(49) spontaniškai mainai turima informacija tarp valstybių narių taip pat turėtų būti skatinami;

↓ 2011/16/ES
12 konstatuojamoji dalis

(50) siekiant užtikrinti, kad informacija būtų keičiamasi laiku, taigi – veiksmingai, turėtų būti nustatyti informacijos teikimo pagal šią direktyvą terminai;

↓ 2011/16/ES
13 konstatuojamoji dalis

(51) svarbu, kad vienos valstybės narės mokesčių administracijos pareigūnams būtų leidžiama būti kitos valstybės narės teritorijoje;

↓ 2011/16/ES
14 konstatuojamoji dalis

(52) kadangi su vieno ar daugiau asmenų, turinčių mokėti keliose valstybėse narėse nustatytus mokesčius, mokestine padėtimi dažnai yra susiję bendri arba vienas kitą papildantys valstybių narių interesai, dviem ar daugiau valstybių narių turėtų būti leidžiama bendru susitarimu arba savanoriškai vykdyti vienalaikį tokių asmenų patikrinimą;

↓ 2011/16/ES
15 konstatuojamoji dalis

(53) atsižvelgiant į kai kuriose valstybėse narėse galiojančius teisinius reikalavimus pranešti mokesčių mokėtojui apie sprendimus ir priemones, susijusius su jo mokestine atsakomybe, taip pat atsižvelgiant į su tuo susijusius mokesčių administratoriaus patiriamus sunkumus, įskaitant atvejus, kai mokesčių mokėtojas yra persikėlęs į kitą valstybę narę, pageidautina, kad tokiomis aplinkybėmis mokesčių administratorius galėtų prašyti valstybės narės, į kurią persikėlė mokesčių mokėtojas, kompetentingų institucijų bendradarbiauti;

⁹ 2016 m. liepos 12 d. Tarybos direktyva (ES) 2016/1164, kuria nustatomos kovos su mokesčių vengimo praktika, tiesiogiai veikiančia vidaus rinkos veikimą, taisyklės (OL L 193, 2016 7 19, p. 1).

↓ (ES) 2015/2376
15 konstatuojamoji dalis

- (54) informaciją gaunančios valstybės narės atsiliepimai informaciją siunčiančiai valstybei narei yra būtinas veiksmingos automatinių informacijos mainų sistemos veikimo elementas. Todėl tikslinga pabrėžti, kad valstybių narių kompetentingos institucijos kartą per metus turėtų nusiųsti kitoms atitinkamoms valstybėms narėms atsiliepimus apie automatinius informacijos mainus. Praktiškai tokie privalomi atsiliepimai turėtų būti vykdomi tokiais būdais, dėl kurių susitariama dvišaliu pagrindu;
-

↓ 2011/16/ES
17 konstatuojamoji dalis

- (55) valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimas reikalingas tam, kad būtų nuolat nagrinėjama bendradarbiavimo tvarka ir atitinkamose srityse būtų dalijamasi patirtimi bei keičiamasi geriausios praktikos pavyzdžiais;
-

↓ 2011/16/ES
18 konstatuojamoji dalis

- (56) kad administracinis bendradarbiavimas būtų veiksmingumas, svarbu, jog pagal šią direktyvą gautą informaciją ir dokumentus juos gavusioje valstybėje narėje, atsižvelgiant į šioje direktyvoje nustatytus apribojimus, būtų galima panaudoti ir kitiems tikslams. Taip pat svarbu, kad valstybės narės, laikydamosi tam tikrų sąlygų, galėtų perduoti tą informaciją trečiajai šaliai;
-

↓ 2011/16/ES
19 konstatuojamoji dalis

- (57) atvejai, kuriais valstybė narė, į kurią kreipiamasi, gali atsisakyti suteikti informaciją, turėtų būti aiškiai apibrėžti ir apriboti, atsižvelgiant į tam tikrus privačius interesus, kurie turėtų būti apsaugoti, bei į visuomenės interesus;
-

↓ 2011/16/ES
20 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (58) tačiau valstybė narė neturėtų atsisakyti perduoti informaciją todėl, kad ji jai nėra reikalinga vidaus tikslais, arba todėl, kad informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis atstovas arba patikėtinis, arba todėl, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais;
-

↓ 2011/16/ES
21 konstatuojamoji dalis

- (59) šioje direktyvoje pateiktos būtiniausios taisyklės, ir todėl ji neturėtų daryti poveikio valstybių narių teisei pradėti platesnį bendradarbiavimą su kitomis valstybėmis narėmis pagal jų nacionalinės teisės aktus arba pagal dvišalius ar daugiašalius susitarimus, sudarytus su kitomis valstybėmis narėmis;

↓ 2011/16/ES
22 konstatuojamoji dalis

- (60) be to, reikėtų aiškiai nustatyti, kad valstybė narė, kuri su trečiaja šalimi bendradarbiauja plačiau negu numatyta šioje direktyvoje, neturėtų atsisakyti platesnio bendradarbiavimo su kitomis valstybėmis narėmis, kurios nori pradėti tokį platesnį tarpusavio bendradarbiavimą;
-

↓ 2011/16/ES
23 konstatuojamoji dalis

- (61) informacija turėtų būti keičiamasi naudojant standartines formas, formatus ir ryšio kanalą;
-

↓ (ES) 2016/2258
2 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (62) jeigu sąskaitos turėtojas yra tarpinė struktūra, finansų įstaigos turėtų patikrinti tą struktūrą, nustatyti jos tikruosius savininkus ir apie juos pranešti. Tos svarbios šios direktyvos nuostatos taikymas priklauso nuo kovos su pinigų plovimu informacijos, gautos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą (ES) 2015/849¹⁰ siekiant nustatyti tikruosius savininkus;
-

↓ (ES) 2016/2258
3 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (63) siekiant užtikrinti, kad mokesčių institucijos galėtų veiksmingai stebėti, kaip finansų įstaigos taiko šioje direktyvoje nustatytas išsamaus patikrinimo procedūras, joms reikalinga prieiga prie kovos su pinigų plovimu informacijos; neturėdamos tokios prieigos tos institucijos negalėtų stebėti, audituoti ir patvirtinti, kad finansų įstaigos tinkamai taiko šią direktyvą, teisingai nustatydamos tarpinių struktūrų tikruosius savininkus ir apie juos pranešdamos;
-

↓ (ES) 2016/2258
4 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (64) ši direktyva apima taip pat kitus informacijos mainus ir kitas valstybių narių administracinio bendradarbiavimo formas. Suteikus prieigą prie kovos su pinigų plovimu informacijos, kurią subjektai pagal Direktyvą (ES) 2015/849 saugo vykdant administracinį bendradarbiavimą apmokestinimo srityje, turėtų būti užtikrintos geresnės sąlygos mokesčių institucijoms atlikti savo pareigas pagal šią direktyvą ir veiksmingiau kovoti su mokesčių slėpimu ir sukčiavimu;
-

¹⁰ 2015 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2015/849 dėl finansų sistemos naudojimo pinigų plovimui ar teroristų finansavimui prevencijos, kuria iš dalies keičiamas Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 648/2012 ir panaikinama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB bei Komisijos direktyva 2006/70/EB (OL L 141, 2015 6 5, p. 73).

↓ (ES) 2016/2258
5 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (65) todėl mokesčių institucijos turėtų turėti prieigą prie kovos su pinigų plovimu informacijos, procedūrų, dokumentų ir priemonių, kad jos galėtų atlikti savo pareigas – stebėti, ar ši direktyva taikoma tinkamai, ir kad veiktų visos joje numatytos administracinio bendradarbiavimo formos;
-

↓ 2011/16/ES
24 konstatuojamoji dalis

- (66) reikėtų vertinti administracinio bendradarbiavimo veiksmingumą, ypač remiantis statistiniais duomenimis;
-

↓ 2011/16/ES
27 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (67) šioje direktyvoje nurodytam visam keitimuisi informacija taikomi Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) 2016/679¹¹ ir (ES) 2018/1725¹². Tačiau tikslinga apsvaistyti galimybę apriboti tam tikras teises ir pareigas, nustatytas Reglamente (ES) 2016/679, kad būtų apsaugoti to reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punkte nurodyti interesai. Tokie apribojimai yra reikalingi ir proporcingi atsižvelgiant į galimą valstybių narių pajamų praradimą ir didelę informacijos, kuriai taikoma ši direktyva, svarbą, kad kova su sukčiavimu būtų veiksminga;
-

↓ 2014/107/ES
12 konstatuojamoji dalis

- (68) duomenis teikiančios finansų įstaigos, siunčiančiosios valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kaip duomenų valdytojos turėtų pagal šią direktyvą parengtą informaciją saugoti ne ilgiau nei būtina šios direktyvos tikslams pasiekti. Atsižvelgiant į valstybių narių teisės aktų skirtumus, ilgiausias saugojimo laikotarpis turėtų būti nustatytas įvertinus kiekvienos duomenų valdytojos nacionalinės teisės aktuose mokesčių srityje nustatytus apribojimus;

¹¹ 2016 m. balandžio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2016/679 dėl fizinių asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ir kuriuo panaikinama Direktyva 95/46/EB (Bendrasis duomenų apsaugos reglamentas) (OL L 119, 2016 5 4, p. 1).

¹² 2018 m. spalio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2018/1725 dėl fizinių asmenų apsaugos Sąjungos institucijoms, organams, tarnyboms ir agentūroms tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 45/2001 ir Sprendimas Nr. 1247/2002/EB (OL L 295, 2018 11 21, p. 39).

↓ (ES) 2016/881
22 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (69) vykdamas informacijos mainus pagal šią direktyvą neturėtų būti atskleista komercinė, pramoninė arba profesinė paslaptis, komercinis procesas arba informacija, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai;
-

↓ (ES) 2016/881
9 konstatuojamoji dalis

- (70) valstybės narės turėtų nustatyti taisykles dėl sankcijų, taikomų pažeidus pagal šią direktyvą priimtas nacionalines nuostatas, ir užtikrinti, kad tos sankcijos būtų taikomos. Nors sankcijų pasirinkimas paliekamas valstybių narių nuožiūrai, numatytos sankcijos turėtų būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos;
-

↓ 2014/107/ES
13 konstatuojamoji dalis

- (71) įgyvendinant šią direktyvą, valstybės narės kaip pavyzdžiu ar aiškinimo šaltiniu ir siekdamas užtikrinti nuoseklų taikymą visose valstybėse narėse turėtų remtis EBPO parengtais komentarais dėl tipinio kompetentingų institucijų susitarimo ir bendru duomenų teikimo standartu. Vykdamas Sąjungos veiksmus šioje srityje ir toliau turėtų būti ypač atsižvelgiama į būsimus pokyčius EBPO lygiu;
-

↓ (ES) 2018/822
16 konstatuojamoji dalis
(pritaikytas)

- (72) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos, visų pirma nuostatų dėl automatinės informacijos mainų tarp mokesčių administratorių, įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai patvirtinti standartines formas su ribotu skaičiumi komponentų, įskaitant lingvistines nuostatas. Dėl tos pačios priežasties Komisijai taip pat turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai priimti praktines nuostatas, būtinas bendrajam ryšio tinklui ir centriniam administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje registrai atnaujinti. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamos laikantis Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011¹³;
-

↓ (ES) 2016/2258
6 konstatuojamoji dalis

- (73) šioje direktyvoje paisoma pagrindinių teisių ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje. Kai pagal šią direktyvą reikalaujama, kad prieiga prie asmens duomenų mokesčių institucijoms būtų suteikiama teisės aktu, nėra

¹³ 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai (OL L 55, 2011 2 28, p. 13).

būtiną parlamentą aktą, nedarant poveikio atitinkamos valstybės narės konstitucinei tvarkai. Tačiau, vadovaujantis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo praktika, toks teisės aktas turėtų būti aiškus ir tikslus, o jo taikymas – aiškus ir numatomas tiems asmenims, kuriems jis taikomas;

↓ (ES) 2015/2376
23 konstatuojamoji dalis

(74) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. užtikrinti veiksmingą valstybių narių administracinį bendradarbiavimą tokiais sąlygomis, kurios būtų suderinamos su tinkamu vidaus rinkos veikimu, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl vienodumo ir veiksmingumo poreikio to tikslo geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

↓

(75) ši direktyva neturėtų daryti poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su direktyvų, nurodytų V priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais ir taikymo pradžios datomis,

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

1. Šia direktyva nustatomos taisyklės ir tvarka, kuriomis vadovaudamosi valstybės narės bendradarbiauja viena su kita siekdamos keistis informacija, kuri, kaip galima numatyti, gali būti reikalinga administruojant valstybių narių nacionalinius įstatymus, susijusius su 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą.
2. Šia direktyva taip pat nustatomos 1 dalyje nurodyto keitimosi informacija elektroninėmis priemonėmis nuostatos, taip pat valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo koordinavimo ir vertinimo klausimais taisyklės ir tvarka.
3. Ši direktyva neturi įtakos savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose taisyklių taikymui valstybėse narėse. Ji taip pat neturi įtakos jokių valstybių narių prievolių, susijusių su platesniu administraciniu bendradarbiavimu, numatytų kituose teisiniuose dokumentuose, įskaitant dvišalius ar daugiašalius susitarimus ☒ vykdymui ☒.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma visiems bet kokios rūšies mokesčiams, kuriuos taiko valstybė narė arba valstybės narės teritoriniai ar administraciniai padaliniai, įskaitant vietos valdžios institucijas, arba kurie taikomi jų vardu.
2. Nepaisant 1 dalies, direktyva netaikoma pridėtinės vertės mokesčiui ir muitams arba akcizams, kuriems taikomi kiti Sąjungos teisės aktai dėl valstybių narių administracinio bendradarbiavimo. Ši direktyva taip pat netaikoma privalomojo socialinio draudimo įmokoms, mokėtinoms valstybei narei ar valstybės narės padaliniui arba pagal viešąją teisę įsteigtomis socialinio draudimo įstaigoms.
3. Jokiu būdu negali būti laikoma, kad 1 dalyje nurodyti mokesčiai apima:
 - a) mokesčius už, pavyzdžiui, valdžios institucijų išduotus pažymėjimus ir kitus dokumentus;
 - b) sutartinio pobūdžio mokesčius, pavyzdžiui, užmokestį už komunalines paslaugas.
4. Ši direktyva taikoma 1 dalyje nurodytiems mokesčiams, nustatytiems teritorijoje, kuriai taikomos Sutartys, remiantis Europos Sąjungos sutarties 52 straipsniu.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) valstybės narės kompetentinga institucija – valstybės narės paskirta institucija. Veikdami pagal šią direktyvą centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas taip pat laikomi kompetentingomis institucijomis suteikus jiems įgaliojimus pagal 4 straipsnį;
- 2) centrinė ryšių įstaiga – paskirta įstaiga, kuri visų pirma atsakinga už ryšius su kitomis valstybėmis narėmis administracinio bendradarbiavimo srityje;
- 3) ryšių skyrius – bet kuri kita įstaiga, išskyrus centrinę ryšių įstaigą, kuri paskirta tiesiogiai keisti informacija pagal šią direktyvą;
- 4) kompetentingas pareigūnas – bet kuris pareigūnas, kuris yra įgaliotas tiesiogiai keisti informacija pagal šią direktyvą;
- 5) besikreipiančioji institucija – valstybės narės centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas, kurie prašo pagalbos kompetentingos institucijos vardu;
- 6) institucija, į kurią kreipiamasi – valstybės narės centrinė ryšių įstaiga, ryšių skyrius ar kompetentingas pareigūnas, kurie gauna kompetentingos institucijos vardu pateiktą prašymą dėl pagalbos;
- 7) administracinis tyrimas – kontrolė, patikrinimai ir kiti veiksmai, kurių valstybės narės imasi vykdydamos savo pareigas, kad užtikrintų tinkamą mokesčių teisės aktų taikymą;
- 8) keitimasis prašoma informacija – keitimasis informacija remiantis prašymu, kurį besikreipiančioji valstybė narė konkrečiu atveju pateikia valstybei narei, į kurią kreipiamasi;

↓ (ES) 2016/881 1 str. 1 punktas

9) automatiniai mainai –

↓ (ES) 2018/822 1 str. 1 punkto
a papunktis (i) papunktis

- a) 8 straipsnio 1 dalyje ir 9, 10 bei 11 straipsniuose – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos teikimas kitai valstybei narei iš anksto nustatytais reguliariais intervalais be išankstinio prašymo. 8 straipsnio 1 dalyje nuoroda į turimą informaciją yra nuoroda į informaciją, kuri yra informaciją teikiančios valstybės narės mokesčių dokumentuose ir kurią galima gauti taikant toje valstybėje narėje nustatytas informacijos rinkimo bei tvarkymo procedūras;
-

↓ (ES) 2016/881 1 str. 1 punktas

- b) 8 straipsnio 4 dalyje – sistemingas iš anksto nustatytos informacijos apie rezidentus kitose valstybėse narėse pateikimas atitinkamai rezidavimo vietos valstybei narei be išankstinio prašymo iš anksto nustatytais reguliariais intervalais;
-

↓ (ES) 2018/822 1 str. 1 punkto
a papunktis (ii) papunktis
(pritaikytas)

- c) šios direktyvos nuostatose, išskyrus 8 straipsnio 1 ir 4 dalis, 9, 10 ir 11 straipsnius, – sistemingas a ir b papunkčiuose nurodytos iš anksto nustatytos informacijos teikimas.
-

↓ (ES) 2016/881 1 str. 1 punktas
→₁ (ES) 2018/822 1 str. 1 punkto
a papunktis (iii) papunktis

→₁ 8 straipsnio 4 ir 7 dalyse, 25 straipsnio 2 dalyje bei 30 straipsnio 3 ir 4 dalyse bei IV priede terminų reikšmė yra apibrėžta I priede išdėstytose atitinkamose apibrėžtyse. ← 10 straipsnio ir III priedo terminų reikšmė yra apibrėžta III priede išdėstytose atitinkamose apibrėžtyse;

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

10) spontaniški mainai – nesistemingas informacijos pateikimas kitai valstybei narei bet kuriuo metu ir be išankstinio prašymo;

11) asmuo –

- a) fizinis asmuo;
- b) juridinis asmuo;
- c) jei taip numatyta galiojančiuose teisės aktuose – asmenų asociacija, pripažinta kaip galinti atlikti teisinius veiksmus, tačiau neturinti juridinio asmens statuso;

- d) kita bet kurio kito pobūdžio ar formos juridinė struktūra, turinti juridinio asmens statusą arba jo neturinti, kuriai nuosavybės teise priklauso turtas ar kuri valdo turtą, kuriam, įskaitant iš jo gaunamas pajamas, taikomas kuris nors iš mokesčių, kuriems taikoma ši direktyva;
- 12) elektroninės priemonės – naudojantis elektronine duomenų apdorojimo, įskaitant skaitmeninį suspaudimą, ir saugojimo įranga, taip pat laidais, radijo ryšiu, optinėmis technologijomis ar kitomis elektromagnetinėmis priemonėmis;
- 13) CCN tinklas – bendruoju ryšio tinklu (CCN) pagrįsta bendra platforma, kurią Sąjunga sukūrė, kad būtų užtikrinti visi muitų ir apmokestinimo srityje kompetentingų institucijų informacijos perdavimai elektroninėmis priemonėmis;

↓ (ES) 2015/2376 1 str. 1 punkto
b papunktis (pritaikytas)

- 14) išankstinis tarpvalstybinis sprendimas – bet koks susitarimas, pranešimas arba kita panašaus poveikio priemonė ar veiksmas, įskaitant tuos, kurie priimami, iš dalies keičiami arba atnaujinami atliekant mokesčių auditą, atitinkantis šias sąlygas:
- a) jį priima, iš dalies pakeičia ar atnaujinama valstybės narės Vyriausybė ar mokesčių administratorius arba valstybės narės teritoriniai ar administraciniai padaliniai, įskaitant vietos valdžios institucijas, arba jis priimamas, iš dalies pakeičiamas ar atnaujinamas jų vardu, neatsižvelgiant į tai, ar jis yra naudojamas;
- b) jis priimamas, iš dalies pakeičiamas ar atnaujinamas konkrečiam asmeniui ar asmenų grupei ir kuriuo tas asmuo ar asmenų grupė turi teisę remtis;
- c) jis susijęs su valstybės narės ar valstybės narės teritorinių arba administracinių padalinių, įskaitant vietos valdžios institucijas, teisinių ar administracinių nuostatų, susijusių su mokesčiams taikytinų nacionalinių įstatymų vykdymu ar vykdymo užtikrinimu, aiškinimu ar taikymu;
- d) jis susijęs su tarpvalstybiniu sandoriu arba su klausimu, ar dėl asmens kitoje jurisdikcijoje vykdomos veiklos įsteigiama nuolatinė buveinė, ar ne;
- e) jis priimamas iki kitoje jurisdikcijoje sudaromų sandorių ar pradedamos veiklos, dėl kurios gali būti įsteigta nuolatinė buveinė, arba iki mokesčių deklaracijos, apimančios laikotarpį, per kurį įvykdytas vienas ar keli sandoriai arba veikla, pateikimo.

Tarpvalstybinis sandoris gali būti susijęs su investavimu, prekių tiekimu, paslaugų teikimu ☒ arba ☒ finansavimu arba materialiojo ar nematerialiojo turto naudojimu, tuo neapsiribojant, ir neprivalo būti tiesiogiai susijęs su asmeniu, kuriam skirtas išankstinis tarpvalstybinis sprendimas;

- 15) išankstinė kainodaros tvarka – bet koks susitarimas, pranešimas arba kita panašaus poveikio priemonė ar veiksmas, įskaitant tuos, kurie priimami, iš dalies keičiami arba atnaujinami atliekant mokesčių auditą, atitinkanti šias sąlygas:
- a) ją priima, iš dalies keičia ar atnaujinama vienos ar kelių valstybių narių Vyriausybės ar mokesčių administratoriai arba jų teritoriniai ar administraciniai padaliniai, įskaitant vietos valdžios institucijas, arba kuri priimama, iš dalies keičiama ar atnaujinama jų vardu, neatsižvelgiant į tai, ar ta tvarka yra naudojama;

- b) ji priimama, iš dalies keičiama ar atnaujinama konkrečiam asmeniui ar asmenų grupei ir kuria tas asmuo ar asmenų grupė turi teisę remtis;
- c) ja iš anksto nustatomi susijusių įmonių tarpvalstybiniai sandoriai, tiems sandoriams skirti atitinkami sandorių kainodaros nustatymo kriterijai arba nustatoma, kad pelnas priskiriamas nuolatinėi buveinei.

Įmonės yra susijusios įmonės tuomet, kai viena įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja valdant kitą įmonę, ją kontroliuojant ar turi jos kapitalo, arba tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja valdant įmones, jas kontroliuojant ar turi jų kapitalo.

Sandorių kainos yra kainos, kurias įmonė taiko perduodama fizines prekes ir nematerialųjį turtą arba teikdama paslaugas susijusioms įmonėms; terminas „sandorių kainodara“ turi būti aiškinamas atitinkamai.

16) 14 punkte terminas „tarpvalstybinis sandoris“ reiškia sandorį ar sandorius, kurie atitinka vieną ar daugiau iš šių sąlygų:

- a) ne visos sandorio ar sandorių šalys yra rezidentės mokesčių tikslais valstybėje narėje, priimančioje, iš dalies keičiančioje ar atnaujinančioje išankstinį tarpvalstybinį sprendimą;
- b) bet kuri iš sandorio ar sandorių šalių tuo pačiu metu yra rezidentė mokesčių tikslais daugiau nei vienoje jurisdikcijoje;
- c) viena iš sandorio ar sandorių šalių vykdo verslo veiklą kitoje jurisdikcijoje per nuolatinę buveinę, o sandoris ar sandoriai sudaro dalį nuolatinės buveinės verslo veiklos ar visą verslo veiklą. Tarpvalstybinis sandoris ar sandoriai taip pat apima tvarką, kurią asmuo yra nustatęs kitoje jurisdikcijoje vykdomai veiklai, kurią tas asmuo vykdo per nuolatinę buveinę;
- d) toks sandoris ar sandoriai turi tarpvalstybinį poveikį.

15 punkte terminas „tarpvalstybinis sandoris“ reiškia sandorį ar sandorius, kuriuose dalyvauja susijusios įmonės, iš kurių ne visos yra rezidentės mokesčių tikslais vienos jurisdikcijos teritorijoje, arba sandorį ar sandorius, turinčius tarpvalstybinį poveikį;

17) 15 ir 16 punktuose terminas „įmonė“ reiškia bet kokią verslo vykdymo formą;

↓ (ES) 2018/822 1 str. 1 punkto
b papunktis

18) tarpvalstybinis susitarimas – keliose valstybėse narėse arba valstybėje narėje ir trečiojoje šalyje sudarytas susitarimas, atitinkantis bent vieną iš šių sąlygų:

- a) ne visi susitarimo dalyviai yra rezidentai mokesčių tikslais toje pačioje jurisdikcijoje;
- b) susitarimo dalyvis arba keli dalyviai tuo pačiu metu yra rezidentai mokesčių tikslais daugiau nei vienoje jurisdikcijoje;
- c) susitarimo dalyvis arba keli dalyviai kitoje jurisdikcijoje vykdo verslo veiklą per toje jurisdikcijoje esančią nuolatinę buveinę, o susitarimas apima dalį tos nuolatinės buveinės verslo veiklos arba visą jos veiklą;

- d) susitarimo dalyvis arba keli dalyviai kitoje jurisdikcijoje vykdo veiklą nebūdamas (-i) rezidentu (-ais) mokesčių tikslais arba neįsteigęs (-ę) toje jurisdikcijoje esančios nuolatinės buveinės;
- e) toks susitarimas gali turėti poveikį automatiniams informacijos mainams arba tikrojo savininko tapatybės nustatymui.

Šio straipsnio 18–25 punktų, 11 straipsnio ir IV priedo tikslais susitarimas gali apimti ir susitarimų seriją. Susitarimas gali apimti daugiau nei vieną etapą ar dalį;

- 19) praneštinas tarpvalstybinis susitarimas – bent vieną iš IV priede nurodytų požymių turintis tarpvalstybinis susitarimas;
- 20) požymis – IV priede išvardyta tarpvalstybinio susitarimo ypatybė ar savybė, kurios buvimas rodo, kad esama galimos mokesčių vengimo rizikos;
- 21) tarpininkas – asmuo, kuris rengia praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, siūlo jį rinkoje, organizuoja jo įgyvendinimą, pateikia jį įgyvendinti arba jį administruoja.

Tai taip pat yra asmuo, kuris, atsižvelgdamas į atitinkamus faktus ir aplinkybes ir remdamasis turima informacija bei atitinkamomis ekspertinėmis žiniomis ir suvokimu, būtinai siekiant teikti tokias paslaugas, žino arba pagrįstai tikėtinai žino, kad jis tiesiogiai arba tarpininkaujant kitiems asmenims teikė pagalbą, paramą ar konsultacijas, susijusias su praneštino tarpvalstybinio susitarimo rengimu, siūlymu rinkoje, įgyvendinimo organizavimu, pateikimu jį įgyvendinti arba jo administravimu. Bet kuris asmuo turi teisę pateikti įrodymų, kad toks asmuo nežinojo ir pagrįstai tikėtinai negalėjo žinoti, kad tas asmuo yra susijęs su praneštinu tarpvalstybiniu susitarimu. Tuo tikslu tas asmuo gali nurodyti visus susijusius faktus ir aplinkybes, taip pat turimą informaciją, ir remtis savo atitinkamomis ekspertinėmis žiniomis ir suvokimu.

Asmuo laikomas tarpininku tik jei tenkina bent vieną iš šių papildomų sąlygų:

- a) yra rezidentas mokesčių tikslais valstybėje narėje;
 - b) turi nuolatinę buveinę valstybėje narėje, per kurią teikiamos su susitarimu susijusios paslaugos;
 - c) yra įsisteigęs valstybėje narėje arba jam taikomi valstybės narės įstatymai;
 - d) valstybėje narėje yra registruotasis profesinės asociacijos, teikiančios teisinės, mokesčių ar konsultavimo paslaugas, narys;
- 22) atitinkamas mokesčių mokėtojas – asmuo, kuriam sudarytos sąlygos įgyvendinti praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, arba kuris yra pasirengęs įgyvendinti praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, arba kuris įgyvendino tokio susitarimo pirmą etapą;
 - 23) asocijuotoji įmonė 11 straipsnyje – asmuo, su kitu asmeniu susijęs bent vienu iš šių būdų:
 - a) asmuo dalyvauja valdant kitą asmenį, t. y. tam kitam asmeniui gali daryti reikšmingą įtaką;
 - b) asmuo dalyvauja kontroliuojant kitą asmenį, t. y. turi daugiau kaip 25 % balsavimo teisių;
 - c) asmuo valdo dalį kito asmens kapitalo, t. y. turi nuosavybės teisę, pagal kurią tiesiogiai ar netiesiogiai valdo daugiau kaip 25 % kapitalo;
 - d) asmuo turi teisę į 25 % ar daugiau kito asmens pelno.

Jei daugiau nei vienas asmuo dalyvauja, kaip nurodyta a – d punktuose, valdant ar kontroliuojant tą patį asmenį, arba valdo dalį jo kapitalo, arba turi teisę į jo pelną, visi atitinkami asmenys laikomi asocijuotosiomis įmonėmis.

Jei tie patys asmenys dalyvauja, kaip nurodyta a – d punktuose, valdant ar kontroliuojant kelis asmenis, arba valdo dalį jų kapitalo, arba turi teisę į jų pelną, visi atitinkami asmenys laikomi asocijuotosiomis įmonėmis.

Šio punkto tikslais laikoma, kad asmuo, kuris kartu su kitu asmeniu imasi veiksmų tam tikro subjekto balsavimo teisių arba nuosavybės teise priklausančio kapitalo atžvilgiu, dalyvauja valdant visas to subjekto balsavimo teises ar nuosavybės teise priklausančią kapitalą, kuriuos turi tas kitas asmuo.

Netiesioginio dalyvavimo atveju atitiktis c punkte nustatytiems reikalavimams nustatoma dauginant turimas pavaldžių įmonių dalis. Jei asmuo turi daugiau kaip 50 % balsavimo teisių, laikoma, kad jis turi 100 % balsavimo teisių.

Asmuo, jo sutuoktinis ir jo tiesiosios aukštutinės arba žemutinės giminystės linijos giminaičiai laikomi vienu asmeniu;

- 24) rinkai skirtas susitarimas – tarpvalstybinis susitarimas, kuris yra parengtas, siūlomas rinkoje, paruoštas įgyvendinti arba pateiktas įgyvendinti, be būtinybės iš esmės jį pritaikyti;
- 25) individualizuotas susitarimas – tarpvalstybinis susitarimas, kuris nėra rinkai skirtas susitarimas.

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)
→₁ Klaidų ištaisymas OL L 162,
2013 6 14, p. 15

4 straipsnis

Struktūra

1. Kiekviena valstybė narė nedelsdama praneša Komisijai apie šios direktyvos tikslais paskirtos savo kompetentingos institucijos, apie kurią pranešta pagal Direktyvos 2011/16/(ES) 4 straipsnio 1 dalį, pasikeitimą .

Komisija perduoda šią informaciją kitoms valstybėms narėms ir paskelbia valstybių narių institucijų sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija paskiria vieną centrinę ryšių įstaigą. Kompetentinga institucija privalo pranešti apie tai Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

Centrinė ryšių įstaiga taip pat gali būti paskirta atsakinga už ryšių palaikymą su Komisija. Kompetentinga institucija privalo pranešti apie tai Komisijai.

3. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirti ryšių skyrius, kurių kompetencija nustatyta pagal jos nacionalinės teisės aktus ar politiką. Centrinė ryšių įstaiga atsako už ryšių skyrių sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų atitinkamų valstybių narių centrinėms ryšių įstaigoms ir Komisijai.

4. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija gali paskirti kompetentingus pareigūnus. Centrinė ryšių įstaiga atsako už kompetentingų pareigūnų sąrašo atnaujinimą bei jo pateikimą kitų atitinkamų valstybių narių centrinėms ryšių įstaigomis ir Komisijai.

5. Administracinį bendradarbiavimą remiantis šia direktyva vykdančios pareigūnai bet kuriuo atveju laikomi tuo tikslu kompetentingais pareigūnais kompetentingų institucijų nustatyta tvarka.

6. Išsiuntęs ar gavęs prašymą bendradarbiauti arba atsakymą į tokį prašymą, ryšių skyrius arba kompetentingas pareigūnas praneša apie tai savo valstybės narės centrinei ryšių įstaigai šios valstybės narės nustatyta tvarka.

7. Jeigu ryšių skyrius arba kompetentingas pareigūnas gauna prašymą bendradarbiauti, pagal kurį būtina imtis veiksmų, viršijančių pagal kiekvienos valstybės narės nacionalinės teisės aktus ar politiką nustatytą jo kompetenciją, jis nedelsdamas perduoda tokį prašymą savo valstybės narės centrinei ryšių įstaigai ir praneša apie tai prašymą pateikusiai institucijai. Tokiu atveju 7 straipsnyje nustatytas laikotarpis prasideda kitą dieną po prašymo bendradarbiauti perdavimo centrinei ryšių įstaigai.

II SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA

I SKIRSNIS

KEITIMASIS INFORMACIJA GAVUS PRAŠYMĄ

5 straipsnis

Keitimosi informacija gavus prašymą tvarka

Besikreipiančiosios institucijos prašymu institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia besikreipiančiajai institucijai visą 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kurią ji turi arba kurią ji gauna atlikusi administracinius tyrimus.

6 straipsnis

Administraciniai tyrimai

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, imasi priemonių, kad būtų atlikti visi 5 straipsnyje nurodytai informacijai gauti būtini administraciniai tyrimai.

2. 5 straipsnyje nurodytame prašyme gali būti pateiktas motyvuotas prašymas atlikti konkretų administracinį tyrimą. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, nusprendžia, kad administracinis tyrimas nebūtinai, ji nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai tokio sprendimo motyvus.

3. Kad gautų prašomą informaciją arba atliktų prašomą administracinį tyrimą, institucija, į kurią kreipiamasi, laikosi tos pačios tvarkos, kurios laikytųsi veikdama savo iniciatyva arba paprašyta savo valstybės narės kitos institucijos.

4. Kai besikreipiančioji institucija to konkrečiai paprašo, institucija, į kurią kreipiamasi, pateikia dokumentų originalus, jeigu tai neprieštarauja institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybėje narėje galiojančioms nuostatoms.

7 straipsnis

Terminai

1. Institucija, į kurią kreipiamasi, 5 straipsnyje nurodytą informaciją pateikia kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos.

Tačiau jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, jau turi tą informaciją, informacija turi būti perduota per du mėnesius nuo minėtos dienos.

2. Tam tikrais ypatingais atvejais institucija, į kurią kreipiamasi, ir besikreipiančioji institucija gali sutarti dėl kitokių terminų nei nustatyti 1 dalyje.

3. Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama, bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per septynias darbo dienas nuo prašymo gavimo dienos, jei įmanoma, elektroninėmis priemonėmis, patvirtina besikreipiančiajai institucijai gavusi prašymą.

4. Institucija, į kurią kreipiamasi, per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos praneša besikreipiančiajai institucijai apie visus prašymo trūkumus ir ar reikia pateikti kokios nors papildomos aiškinamosios informacijos. Tokiu atveju 1 dalyje nustatyti terminai pradedami skaičiuoti kitą dieną po to, kai institucija, į kurią kreipiamasi, gavo papildomą reikiamą informaciją.

5. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, negali įvykdyti prašymo iki atitinkamo termino pabaigos, ji nedelsdama, bet kuriuo atveju per tris mėnesius nuo prašymo gavimo dienos, praneša apie tai besikreipiančiajai institucijai ir nurodo neįvykdymo priežastis bei datą, iki kurios ji mano galėsianti įvykdyti prašymą.

6. Jeigu institucija, į kurią kreipiamasi, neturi prašomos informacijos ir negali įvykdyti prašymo suteikti informaciją arba atsisako tai daryti dėl 21 straipsnyje numatytų priežasčių, ji nedelsdama, bet kuriuo atveju per vieną mėnesį nuo prašymo gavimo dienos, praneša priežastis besikreipiančiajai institucijai.

II SKIRSNIS

PRIVALOMI AUTOMATINIAI MAINAI

8 straipsnis

Privalomų automatinių mainų taikymo sritis ir sąlygos

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatinių mainų būdu pateikia kitos valstybės narės kompetentingai institucijai turimą informaciją apie mokestinius laikotarpius nuo 2014 m. sausio 1 d., susijusių su asmenimis, kurių gyvenamoji vieta yra toje kitoje valstybėje narėje, apie šių konkrečių kategorijų pajamas ir kapitalą, kurios turi būti pripažįstamos pagal informaciją pateikiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktus:

- a) su darbo santykiais susijusias pajamas;
- ₁ b) direktoriaus tantjemas ir atlyginimą; ←
- c) gyvybės draudimo produktus, kuriems netaikomi kiti Sąjungos teisės aktai dėl keitimosi informacija ir kitos panašios priemonės;
- d) pensijas;
- e) nekilnojamojo turto turėjimą ir pajamas iš jo.

2. Valstybės narės praneša Komisijai ☒ apie visus vadovaujantis Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 2 dalimi pateiktos informacijos apie tai ☒, kokių 1 dalyje nurodytų kategorijų informaciją jos turi ☒ pasikeitimus ☒.

↓ 2014/107/ES 1 str. 2 punkto
a papunktis

3. Valstybės narės kompetentinga institucija gali nurodyti kitos valstybės narės kompetentingai institucijai, kad ji nepageidauja gauti informacijos apie vienos ar kelių 1 dalyje nurodytų kategorijų pajamas ir kapitalą. Ji taip pat praneša apie tai Komisijai.

Valstybė narė gali būti laikoma nepageidaujančia gauti informacijos pagal 1 dalį, jei ji nepraneša Komisijai, kad ji turi nors vienos kategorijos informacijos.

↓ 2014/107/ES 1 str. 2 punkto
b papunktis (pritaikytas)
→₁ Klaidų ištaisymas OL L 242,
2015 9 18, p. 48

4. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių reikalaujama, kad ☒ jos ☒ duomenis teikiančios finansų įstaigos laikytųsi I ir II prieduose išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisyklių, ir užtikrindama veiksmingą tokių taisyklių įgyvendinimą ir jų laikymąsi pagal I priedo IX skirsnį.

Pagal I ir II prieduose išdėstytas taikytinas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisykles kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija, vykdydama automatinius mainus, per 5 dalies b punkte nurodytą terminą praneša kitos valstybės narės kompetentingai institucijai toliau nurodytą informaciją, susijusią su apmokestinamais laikotarpiais nuo 2016 m. sausio 1 d., apie praneštiną sąskaitą:

- ₁ a) kiekvieno praneštino asmens, kuris yra sąskaitos turėtojas, vardą, pavardę (pavadinimą), adresą, mokesčių mokėtojo identifikavimo numerį (-ius) (MMIN), gimimo datą ir vietą (fizinio asmens atveju), o kai tai susiję su subjektu, kuris yra sąskaitos turėtojas ir kuris pritaikius išsamaus patikrinimo taisykles, atitinkančias prieduose išdėstytas taisykles, pripažintas turinčiu vieną ar kelis kontroliuojančiuosius asmenis, kurie yra praneštini asmenys, tokio subjekto pavadinimą, adresą, MMIN ir kiekvieno praneštino asmens vardą, pavardę, adresą, MMIN ir gimimo datą bei vietą; ←
- b) sąskaitos numerį (arba funkcinį ekvivalentą, jei nėra sąskaitos numerio);
- c) duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimą ir identifikavimo numerį (jei yra);
- d) sąskaitos likutį arba vertę (įskaitant kaupiamąją sumą arba išperkamąją sumą, kai tai susiję su kaupiamojo draudimo sutartimi arba anuiteto sutartimi) atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;
- e) pasaugos sąskaitos atveju:
- i) visą bendrą palūkanų sumą, visą bendrą dividendų sumą ir visą bendrą kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, sumą, kiekvienu atveju įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą (arba sąskaitos atžvilgiu) per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, ir

- ii) visas bendras pajamas iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, įmokėtas arba įskaitytas į sąskaitą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, kurių atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, nominalus savininkas ar kitoks sąskaitos turėtojo agentas;
- f) indėlio sąskaitos atveju – visą bendrą palūkanų sumą, įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį;
- g) e arba f punkte nenurodytos sąskaitos atveju – visą bendrą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtojui į sąskaitą įmokėtą ar įskaitytą sumą, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra įsipareigojęs asmuo arba skolininkas, įskaitant bendrą išperkamųjų išmokų sąskaitos gavėjui sumą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį.

Informacijos mainų pagal šią dalį tikslais, išskyrus atvejus, kai šioje dalyje arba I ir II prieduose numatyta kitaip, su praneština sąskaita susijusių mokėjimų dydis ir apibūdinimas nustatomas vadovaujantis valstybės narės, kuri praneša informaciją, nacionalinės teisės aktais.

Šios dalies pirmai ir antrai pastraipoms teikiama pirmenybė 1 dalies c punkto ar bet kurio kito Sąjungos teisės akto atžvilgiu, jei tokios informacijos mainams būtų taikomas 1 dalies c punktas ar bet kuris kitas Sąjungos teisės aktas.

↓ 2014/107/ES 1 str. 2 punkto d papunktis

5. Informacija pateikiama taip:

- a) 1 dalyje nurodytų kategorijų atveju – bent kartą per metus, per šešis mėnesius nuo valstybės narės mokestinių metų, per kuriuos buvo gauta informacija, pabaigos;
- b) 4 dalyje nurodytos informacijos atveju – kasmet, per devynis mėnesius nuo kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio, su kuriuo susijusi informacija, pabaigos.

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

6. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatomos automatinių informacijos mainų praktinės nuostatos. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros .

↓ 2014/107/ES 1 str. 2 punkto e papunktis (pritaikytas)

7. Įgyvendindama I priedo VIII skirsnio B poskirsnio 1 dalies c punktą ir C poskirsnio 17 dalies g punktą kiekviena valstybė narė informuoja Komisiją apie įvykusius subjektų, kurie laikomi duomenų neteikiančiomis finansų įstaigomis, ir sąskaitų, kurios laikomos sąskaitomis, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, sąrašo, kuris Komisijai pateiktas vadovaujantis Direktyvos 2011/16/ES 8 straipsnio 7a dalimi, pasikeitimus . Komisija skelbia bendrą gautos informacijos sąrašą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ir prireikus jį atnaujina.

Valstybės narės užtikrina, kad tų rūšių duomenų neteikiančios finansų įstaigos ir sąskaitos, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, atitiktų visus I priedo VIII skirsnio

B poskirsnio 1 dalies c punkte ir C poskirsnio 17 dalies g punkte išdėstyti reikalavimus, ir visų pirma, kad finansų įstaigos kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos statusas arba sąskaitos kaip sąskaitos, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, statusas nekenktų šios direktyvos tikslams.

↓ 2011/16/ES

8. Jeigu valstybės narės dvišaliais ar daugiašaliais susitarimais, kuriuos jos sudaro su kitomis valstybėmis narėmis, susitaria dėl automatinų mainų apie papildomų kategorijų pajamas ir kapitalą, jos pateikia šiuos susitarimus Komisijai, kuri suteikia visoms kitoms valstybėms narėms galimybę su jais susipažinti.

↓ (ES) 2015/2376 1 str. 3 punktas
(pritaikytas)

9 straipsnis

Privalomų automatinų informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainų apimtis ir sąlygos

1. Valstybės narės, kurioje išankstinis tarpvalstybinis sprendimas arba išankstinė kainodaros tvarka buvo priimti, iš dalies pakeisti ar atnaujinti po 2016 m. gruodžio 31 d., kompetentinga institucija automatinų mainų būdu pateikia informaciją apie tai visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Komisijai, apsiribojant šio straipsnio 7 dalyje nustatytais atvejais, laikydamasi pagal 25 straipsnį priimtų taikytinų praktinių nuostatų.

2. Dvišalė ar daugiašalė išankstinė kainodaros tvarka su trečiosiomis šalimis į automatinis informacijos mainus pagal šį straipsnį neįtraukiama tais atvejais, kai pagal tarptautinį susitarimą dėl mokesčių, pagal kurį derybų metu buvo pasiektas išankstinis kainodaros susitarimas, draudžiama šią tvarką atskleisti tretiesiems asmenims. Informacija apie tokią dvišalę ar daugiašalę išankstinę kainodaros tvarką keičiamasi pagal 13 straipsnį, kai pagal tarptautinį susitarimą dėl mokesčių, pagal kurį buvo susitarta dėl išankstinės kainodaros tvarkos, leidžiama tą tvarką atskleisti, o trečiosios šalies kompetentinga institucija suteikia leidimą tą informaciją atskleisti.

Tačiau jeigu dvišalė ar daugiašalė išankstinė kainodaros tvarka į automatinis informacijos mainus pagal šios dalies pirmos pastraipos pirmą sakinį būtų neįtraukiama, 5 dalyje nustatyta informacija, nurodyta prašyme, kurio pagrindu tokia dvišalė ar daugiašalė išankstinė kainodaros tvarka buvo priimta, turi būti keičiamasi pagal 1 dalį.

3. 1 dalis netaikoma tuo atveju, kai išankstinis tarpvalstybinis sprendimas susijęs tik su vieno ar kelių fizinių asmenų mokesčių reikalais.

4. Informacijos mainai vykdomi per tris mėnesius nuo kalendorinių metų pusmečio, per kurį buvo priimti, iš dalies pakeisti ar atnaujinti išankstiniai tarpvalstybiniai sprendimai arba išankstinė kainodaros tvarka, pabaigos.

5. Informacija, kurią valstybė narė turi pateikti pagal 1 dalį, apima šiuos duomenis:

- a) asmens, išskyrus fizinį asmenį, ir prireikus asmenų grupės, kuriai jis priklauso, identifikavimo duomenis;
- b) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo arba išankstinės kainodaros tvarkos turinio santrauką, įskaitant susijusios verslo veiklos arba sandorio ar sandorių abstraktų

aprašymą, neatskleidžiant komercinės, pramoninės ar profesinės paslapties, komercinio proceso arba informacijos, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai politikai;

- c) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos priėmimo, dalinio keitimo ar atnaujinimo datas;
- d) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos galiojimo laikotarpio pradžios datą, jeigu ji nurodyta;
- e) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos galiojimo laikotarpio pabaigos datą, jeigu ji nurodyta;
- f) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos tipą;
- g) išankstinio tarpvalstybinio sprendimo ar išankstinės kainodaros tvarkos sandorio ar sandorių sumą, jeigu tokia suma nurodyta išankstiniame tarpvalstybiniame sprendime ar išankstinėje kainodaros tvarkoje;
- h) sandorio kainodaros arba pačios sandorio kainos nustatymo kriterijų aprašymą išankstinės kainodaros tvarkos atveju;
- i) sandorio kainodaros arba pačios sandorio kainos nustatymo metodo nurodymą išankstinės kainodaros tvarkos atveju;
- j) kitų valstybių narių, kurioms galėtų būti aktualus išankstinis tarpvalstybinis sprendimas arba išankstinė kainodaros tvarka, jei tokių yra, identifikavimą;
- k) bet kurio asmens, išskyrus fizinį asmenį, kitose valstybėse narėse, kuriam galėtų turėti įtakos išankstinis tarpvalstybinis sprendimas arba išankstinė kainodaros tvarka, jei tokių asmenų yra, identifikavimo duomenis (nurodant, su kuriomis valstybėmis narėmis įtakoti asmenys yra siejami);
- l) nuorodą, ar pateikta informacija grindžiama išankstiniu tarpvalstybiniu sprendimu ar pačia išankstine kainodaros tvarka, ar 2 dalies antroje pastraipoje nurodytu prašymu.

6. Vykdydama 24 straipsnio 5 dalyje numatytą standartinės formos nustatymo procedūrą, Komisija, kad palengvintų informacijos mainus pagal šio straipsnio 5 dalį, priima praktines nuostatas, būtinas šiam straipsniui įgyvendinti, įskaitant priemones, skirtas šio straipsnio 5 dalyje nurodytos informacijos pranešimui standartizuoti.

7. 5 dalies a, b, h ir k punktuose nurodyta informacija Komisijai nepateikiama.

8. Pagal 5 straipsnį ir atsižvelgiant į 25 straipsnio 4 dalį valstybės narės gali paprašyti papildomos informacijos, taip pat viso išankstinio tarpvalstybinio susitarimo ar išankstinės kainodaros tvarkos dokumento teksto.

↓ (ES) 2016/881 1 str. 2 punktas
(pritaikytas)

10 straipsnis

Privalomų automatinių informacijos apie ataskaitas pagal šalis mainų taikymo sritis ir sąlygos

1. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, reikalaujama, kad TĮG pagrindinis patronuojantysis subjektas, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais jos teritorijoje, arba bet koks kitas pagal III priedo II skirsnį ataskaitas teikiantis subjektas, pateiktų savo ataskaitinių

finansinių metų ataskaitą pagal šalis per 12 mėnesių nuo TĮG ataskaitinių finansinių metų paskutinės dienos pagal III priedo II skirsnį.

2. Valstybės narės, gavusios ataskaitą pagal šalis pagal 1 dalį, kompetentinga institucija automatinių mainų būdu ir per 4 dalyje nustatytą terminą siunčia ataskaitą pagal šalis visoms valstybėms narėms, kuriose, remiantis ataskaitoje pagal šalis pateikta informacija, vienas arba daugiau į ataskaitą teikiančio subjekto TĮG įeinančių subjektų yra rezidentas mokesčių tikslais arba apmokestinama jo verslo veikla, vykdoma per nuolatinę buveinę.

3. Ataskaitoje pagal šalis pateikiama tokia informacija apie TĮG:

- a) apibendrinta informacija, susijusi su pajamomis, pelnu (nuostoliu) prieš sumokant pelno mokesť, sumokėtu pelno mokesčiu, sukauptu pelno mokesčiu, įstatiniu kapitalu, sukauptu pelnu, darbuotojų skaičiumi, materialiniu turtu, išskyrus grynuosius pinigus ir grynųjų pinigų ekvivalentus, pagal jurisdikcijas, kuriose TĮG vykdo veiklą;
- b) kiekvieno į TĮG įeinančio subjekto tapatybę nurodant to į TĮG įeinančio subjekto rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turintį subjektą ir mokesčių jurisdikciją turintį subjektą, pagal kurio įstatymus tas į TĮG įeinantis subjektas yra sudarytas, jeigu jis skiriasi nuo rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčio subjekto, ir to į TĮG įeinančio subjekto pagrindinės verslo veiklos arba veiklų pobūdis.

4. Informacija pateikiama per 15 mėnesių nuo TĮG, su kuria susijusi ataskaita pagal šalis, finansinių metų paskutinės dienos.

↓ (ES) 2018/822 1 str. 2 punktas
(pritaikytas)
→₁ Klaidų ištaisymas, OL L 31,
2019 2 1, p. 108

11 straipsnis

Privalomų automatinių informacijos apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus mainų apimtis ir sąlygos

1. Kiekviena valstybė narė imasi reikiamų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tarpininkai kompetentingoms valdžios institucijoms pateiktų jų žinomą, turimą arba valdomą informaciją apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus per 30 dienų nuo:

- a) dienos, kai praneštinas tarpvalstybinis susitarimas yra pateikiamas įgyvendinti;
- b) dienos, kai praneštinas tarpvalstybinis susitarimas yra parengtas įgyvendinti;
- c) ☒ dienos, ☒ kai atlikti pirmieji praneštino tarpvalstybinio susitarimo įgyvendinimo veiksmai,

atsižvelgiant į tai, kuris elementas įvyksta pirmiau.

Neatsižvelgiant į pirmą pastraipą, 3 straipsnio 21 punkto antroje pastraipoje nurodytų tarpininkų taip pat reikalaujama informaciją pateikti per 30 dienų pradedant nuo dienos, kai jie tiesiogiai arba padedant kitiems asmenims suteikė pagalbą, paramą arba konsultacijas.

2. Rinkai skirtų susitarimų atveju valstybės narės imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tarpininkas kas 3 mėnesius pateiktų periodinį pranešimą, kuriame būtų pateikta atnaujinta praneština informacija, kaip nurodyta 14 dalies a, d, g ir h punktuose, kuri buvo gauta nuo paskiausio pranešimo pateikimo.

3. Jeigu tarpininkas yra atsakingas už informacijos apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus pateikimą daugiau nei vienos valstybės narės kompetentingoms institucijoms, tokia informacija pateikiama tik toje valstybėje narėje, kuri pirma atitinka toliau pateiktame sąraše išvardytus kriterijus:

- a) valstybėje narėje, kurioje tarpininkas yra rezidentas mokesčių tikslais;
- b) valstybėje narėje, kurioje tarpininkas turi nuolatinę buveinę, per kurią teikiamos su susitarimu susijusios paslaugos;
- c) valstybėje narėje, kurioje tarpininkas yra įsisteigęs arba kurios teisė reglamentuoja jo veiklą;
- d) valstybėje narėje, kurioje tarpininkas yra registruotasis profesinės asociacijos, teikiančios teisinės, mokesčių ar konsultavimo paslaugas, narys.

4. Jeigu pagal 3 dalį yra kelios prievolės teikti informaciją, tarpininkas atleidžiamas nuo prievolės teikti informaciją, jeigu jis turi įrodymą pagal nacionalinę teisę, kad ta pati informacija buvo pateikta kitoje valstybėje narėje.

5. Kiekviena valstybė narė gali imtis būtinų priemonių, kuriomis tarpininkams suteikiama teisė būti atleistiems nuo prievolės pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, jeigu tokios prievolės pateikti informaciją įgyvendinimu būtų pažeidžiama profesinė paslaptis pagal tos valstybės narės nacionalinę teisę. Tokiomis aplinkybėmis kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tarpininkai nedelsdami praneštų kitiems tarpininkams arba, jeigu kitų tarpininkų nėra, atitinkamam mokesčių mokėtojui apie savo prievolės pranešti pagal 6 dalį.

Pirmoje pastraipoje numatyta teisė būti atleistiems nuo prievolės tarpininkai gali naudotis tik jei vykdo veiklą nepažeisdami atitinkamų nacionalinės teisės aktų, kuriais apibrėžiama jų profesija.

6. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tais atvejais, kai tarpininko nėra arba kai tarpininkas praneša atitinkamam mokesčių mokėtojui arba kitam tarpininkui apie naudojimąsi teise būti atleistam nuo prievolės pagal 5 dalį, prievolė pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą tenka kitam tarpininkui, apie kurį pranešta, arba, jeigu tokio tarpininko nėra, atitinkamam mokesčių mokėtojui.

7. Atitinkamas mokesčių mokėtojas, kuriam tenka prievolė pranešti, informaciją turi pateikti per 30 dienų, pradedant nuo dienos, kai praneštinis tarpvalstybinis susitarimas tam atitinkamam mokesčių mokėtojui pateikiamas įgyvendinti, arba kai tas susitarimas parengtas atitinkamo mokesčių mokėtojo įgyvendinimui, arba kai atlikti pirmieji įgyvendinimo veiksmai atitinkamo mokesčių mokėtojo atžvilgiu, atsižvelgiant į tai, kuris elementas įvyksta pirmiau.

Jeigu atitinkamas mokesčių mokėtojas turi prievolę pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą daugiau nei vienos valstybės narės kompetentingoms institucijoms, tokia informacija pateikiama tik tos valstybės narės, kuri pirma atitinka toliau išvardytus kriterijus, kompetentingoms institucijoms:

- a) valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas yra rezidentas mokesčių tikslais;
- b) valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas turi nuolatinę buveinę, kuri gauna naudos iš susitarimo;

- c) valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas gauna pajamų ar pelno, nors atitinkamas mokesčių mokėtojas nėra rezidentas mokesčių tikslais ir neturi nuolatinės buveinės nė vienoje valstybėje narėje;
- d) valstybė narė, kurioje atitinkamas mokesčių mokėtojas vykdo veiklą, nors atitinkamas mokesčių mokėtojas nėra rezidentas mokesčių tikslais ir neturi nuolatinės buveinės nė vienoje valstybėje narėje.

8. Jeigu pagal 7 dalį yra kelios prievolės teikti informaciją, atitinkamas mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo prievolės teikti informaciją, jeigu jis turi įrodymą pagal nacionalinę teisę, kad ta pati informacija buvo pateikta kitoje valstybėje narėje.

9. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tuo atveju, kai yra daugiau nei vienas tarpininkas, prievolė pateikti informaciją apie praneštiną tarpvalstybinį susitarimą tektų visiems su tuo praneštinu tarpvalstybiniu susitarimu susijusiems tarpininkams.

Tarpininkui netaikoma prievolė pateikti informaciją tik tuo atveju, jeigu jis turi įrodymą pagal nacionalinę teisę, kad tą pačią informaciją, nurodytą 14 dalyje, jau yra pateikęs kitas tarpininkas.

10. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tuo atveju, kai prievolė pateikti informaciją tenka atitinkamam mokesčių mokėtojui ir kai yra daugiau nei vienas atitinkamas mokesčių mokėtojas, atitinkamas mokesčių mokėtojas, kuris turi pateikti informaciją pagal 6 dalį, yra tas, kuris pirmas atitinka toliau išvardytus kriterijus:

- a) atitinkamas mokesčių mokėtojas, kuris susitarė dėl praneštinio tarpvalstybinio susitarimo su tarpininku;
- b) atitinkamas mokesčių mokėtojas, kuris valdo susitarimo įgyvendinimą.

Bet kuriam atitinkamam mokesčių mokėtojui prievolė pateikti informaciją netaikoma tik tuo atveju, jeigu jis turi įrodymą pagal nacionalinę teisę, kad tą pačią informaciją, nurodytą 14 dalyje, jau yra pateikęs kitas atitinkamas mokesčių mokėtojas.

11. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad visi atitinkami mokesčių mokėtojai pateiktą mokesčių administratoriui informaciją apie jų naudojimąsi susitarimu už kiekvienus metus, kai jie juo naudojasi.

→₁ 12. Kiekviena valstybė narė imasi būtinų priemonių, kuriomis reikalaujama, kad tarpininkai ir atitinkami mokesčių mokėtojai pateiktą informaciją apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus, kurių įgyvendinimo atžvilgiu pirmųjų veiksmų imamasi nuo 2018 m. birželio 25 d. iki 2020 m. birželio 30 d. Tarpininkai ir atitinkami mokesčių mokėtojai atitinkamai pateikia informaciją apie šiuos praneštinius tarpvalstybinius susitarimus ne vėliau kaip 2020 m. rugpjūčio 31 d. ←

13. Kompetentinga valstybės narės, kurioje informacija pateikta pagal šio straipsnio 1-12 dalis, institucija automatiškai mainų būdu perduoda šio straipsnio 14 dalyje nurodytą informaciją visų kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, laikydamasi pagal 25 straipsnį priimtų praktinių nuostatų.

14. Informaciją, kurią valstybės narės kompetentinga institucija turi pranešti pagal 13 dalį, turi sudaryti šie elementai, jeigu taikytina:

- a) identifikaciniai tarpininkų ir atitinkamų mokesčių mokėtojų duomenys, įskaitant jų vardus, pavardes ar pavadinimus, gimimo datą ir vietą (fizinio asmens atveju), gyvenamąją vietą mokesčių tikslais, MMIN, taip pat, atitinkamais atvejais, asmenų,

kurie yra su atitinkamu mokesčių mokėtoju susijusios asocijuotosios įmonės, duomenys;

- b) išsami informacija apie IV priede išdėstytus požymius, dėl kurių tarpvalstybinis susitarimas laikomas praneštinu;
- c) praneštino tarpvalstybinio susitarimo turinio santrauka, įskaitant nuorodą į įprastą tokio susitarimo pavadinimą (jei toks yra), ir abstraktus atitinkamos verslo veiklos ar susitarimų apibūdinimas, neatskleidžiant komercinės, pramoninės ar profesinės paslapties, komercinio proceso arba informacijos, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai politikai;
- d) data, kai atlikti arba bus atlikti pirmieji praneštino tarpvalstybinio susitarimo įgyvendinimo veiksmai;
- e) išsami informacija apie nacionalines nuostatas, kurios sudaro praneštino tarpvalstybinio susitarimo pagrindą;
- f) praneštino tarpvalstybinio susitarimo vertė;
- g) nustatyta atitinkamo (-ų) mokesčių mokėtojo (-ų) valstybė narė ir visos kitos valstybės narės, kurios gali būti susijusios su praneštinu tarpvalstybiniu susitarimu;
- h) identifikaciniai bet kurio kito valstybėje narėje esančio asmens, kuriam praneštinas tarpvalstybinis susitarimas gali daryti poveikį, duomenys, nurodant, su kuriomis valstybėmis narėmis toks asmuo yra susijęs.

15. Faktas, jog mokesčių administratorius nesiima jokių veiksmų reaguodamas į praneštiną tarpvalstybinį susitarimą, nereiškia to susitarimo galiojimo ar mokestinės kvalifikacijos pripažinimo.

16. Kad palengvintų šio straipsnio 13 dalyje nurodytus informacijos mainus, Komisija, vykdydama 24 straipsnio 5 dalyje numatytą standartinės formos nustatymo procedūrą, priima šiam straipsniui įgyvendinti būtinas praktines nuostatas, įskaitant priemones, skirtas šio straipsnio 14 dalyje išdėstytos informacijos teikimui standartizuoti.

17. Komisija neturi teisės susipažinti su 14 dalies a, c ir h punktuose nurodyta informacija.

18. Automatiniai informacijos mainai turi būti atlikti per vieną mėnesį nuo ketvirčio, kurį informacija buvo pateikta, pabaigos. Pirmą kartą informacija turi būti perduota ne vėliau kaip 2020 m. spalio 31 d.

↓ (ES) 2015/2376 1str. 3 punktas
(pritaikytas)

12 straipsnis

Automatinių mainų taikymo srities išplėtimas

Komisija prireikus pateikia Tarybai pasiūlymą dėl 8 straipsnio 1 dalyje nustatytų kategorijų ir sąlygų, įskaitant sąlygą, kad informacija apie rezidentus kitose valstybėse narėse turi būti prieinama, arba dėl 8 straipsnio 4 dalyje nurodytų punktų, arba dėl abiejų šių klausimų.

Taryba, nagrinėdama Komisijos pateiktą pasiūlymą, įvertina galimybę toliau stiprinti automatinių informacijos mainų veiksmingumą ir veikimą bei kelti jų kokybę, siekiant nustatyti, kad:

- a) kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija automatinių mainų būdu pateiktą kitos valstybės narės kompetentingai institucijai informaciją apie mokestinius laikotarpius nuo 2019 m. sausio 1 d., susijusią su rezidentais toje kitoje valstybėje narėje, apie visas 8 straipsnio 1 dalyje nurodytas pajamų ir kapitalo kategorijas, kurios turi būti pripažįstamos pagal informaciją pateikiančios valstybės narės nacionalinės teisės aktus,
- b) į 8 straipsnio 1 ir 4 dalyse pateiktus kategorijų ir punktų sąrašus dar būtų įtraukta kitų kategorijų ir punktų, įskaitant autorinius atlyginimus.

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

III SKIRSNIS

SPONTANIŠKI MAINAI TURIMA INFORMACIJA

13 straipsnis

Spontaniškų mainų turima informacija taikymo sritis ir sąlygos

1. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija pateikia 1 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją kitos atitinkamos valstybės narės kompetentingai institucijai esant kuriai nors iš šių aplinkybių:

- a) vienos valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad kitoje valstybėje narėje prarandamos mokestinės pajamos;
- b) apmokestinamasis asmuo vienoje valstybėje narėje įgyja mokesčio nuolaidą arba nuo jo atleidžiamas, ir dėl to kitoje valstybėje narėje mokestis arba mokestinė atsakomybė padidėja;
- c) dviejų apmokestinamų asmenų verslo sandoriai skirtingose valstybėse narėse yra vykdomi vienoje arba keliuose šalyse taip, kad vienoje kurioje nors valstybėje narėje arba abiejose kartu bus sumokėta mažiau mokesčių;
- d) valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrindo manyti, kad gali būti sumokėta mažiau mokesčių dėl dirbtinio pelno perskirstymo įmonių grupių viduje;
- e) vienos valstybės narės kompetentingai institucijai perdavus informaciją kitai valstybei narei atsirado galimybė gauti informaciją, kuri gali būti svarbi vertinant mokestinę atsakomybę pirmojoje valstybėje narėje.

2. Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos gali pateikti spontaniškų mainų būdu kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms visą joms žinomą informaciją, kuri gali būti naudinga kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

14 straipsnis

Terminai

1. Kompetentinga institucija, kuri gauna 13 straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją, kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo informacijos gavimo, perduoda ją atitinkamos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai.
2. Kompetentinga institucija, kuriai informacija pateikiama pagal 13 straipsnį, nedelsdama ir bet kuriuo atveju ne vėliau kaip per septynias darbo dienas nuo jos gavimo, jei įmanoma, elektroninėmis priemonėmis, informaciją suteikusiai kompetentingai institucijai patvirtina, kad informacija gauta.

III SKYRIUS

KITOS ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO FORMOS

I SKIRSNIS

BUVIMAS ADMINISTRACINĖSE PATALPOSE IR DALYVAVIMAS ATLIEKANT ADMINISTRACINIUS TYRIMUS

15 straipsnis

Taikymo sritis ir sąlygos

1. Siekiant keistis 1 straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija, besikreipiančiosios institucijos ir institucijos, į kurią kreipiamasi, susitarimu ir laikantis pastarosios institucijos nustatytos tvarkos besikreipiančiosios institucijos įgalioti pareigūnai gali:

- a) būti tose patalpose, kuriose valstybės narės, į kurią kreipiamasi, administracinės institucijos atlieka savo pareigas;
- b) dalyvauti, kai valstybės narės, į kurią kreipiamasi, teritorijoje atliekami administraciniai tyrimai.

Jeigu prašoma informacija yra dokumentuose, su kuriais gali susipažinti institucijos, į kurią kreipiamasi, pareigūnai, besikreipiančiosios institucijos pareigūnams pateikiamos tokių dokumentų kopijos.

2. Jeigu tai leidžiama pagal valstybės narės į kurią kreipiamasi, teisės aktus, 1 dalyje nurodytame susitarime gali būti nustatyta, kad tais atvejais, kai besikreipiančiosios institucijos pareigūnai dalyvauja atliekant administracinius tyrimus, jie gali apklausti asmenis ir tikrinti dokumentus.

Jeigu tiriamasis asmuo atsisako laikytis besikreipiančiosios institucijos pareigūnų tikrinimo priemonių, institucija, į kurią kreipiamasi, tokį atsisakymą laiko pareikštu jos pačios pareigūnams.

3. Besikreipiančiosios valstybės narės įgalioti pareigūnai, esantys kitoje valstybėje narėje pagal 1 dalį, bet kuriuo metu turi būti pasirengę pateikti raštišką įgaliojimą, kuriame būtų nurodyta jų tapatybė ir oficialios pareigos.

II SKIRSNIS

VIENALAIKIS PATIKRINIMAS

16 straipsnis

Vienalaikis patikrinimas

1. Jeigu dvi ar daugiau valstybių narių susitaria savo teritorijoje vykdyti vieno ar daugiau asmenų, su kurių mokestine padėtimi yra susiję bendri arba vienas kitą papildantys šių valstybių narių interesai, vienalaikį patikrinimą, siekdamas keistis tokiu būdu gauta informacija, taikomos 2, 3 ir 4 dalys.
2. Kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija savarankiškai nustato asmenis, kuriems ketina siūlyti taikyti vienalaikį patikrinimą. Ši institucija praneša kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms apie visus atvejus, kuriais ji siūlo taikyti vienalaikį patikrinimą, ir nurodo savo pasirinkimo priežastis.
Ji taip pat nurodo, kokį laikotarpį toks patikrinimas turi būti vykdomas.
3. Kiekvienos atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija nusprendžia, ar ji pageidauja dalyvauti vykdant vienalaikį patikrinimą. Ji patvirtina savo sutikimą vienalaikį patikrinimą pasiūliusiai institucijai arba pateikia jai motyvuotą atsisakymą.
4. Kiekviena atitinkamos kiekvienos valstybės narės kompetentinga institucija skiria atstovą patikrinimo veiksams prižiūrėti ir koordinuoti.

III SKIRSNIS

ADMINISTRACINIS PRANEŠIMAS

17 straipsnis

Prašymas pateikti pranešimą

1. Valstybės narės kompetentingai institucijai paprašius, kitos valstybės narės kompetentinga institucija, vadovaudamasi valstybės narės, į kurią kreipiamasi, pranešimą apie panašius dokumentus reglamentuojančiomis taisyklėmis, praneša adresatui apie visus besikreipiančiosios valstybės narės administracinių institucijų priimtus dokumentus ir sprendimus, susijusius su mokesčiais, kuriems taikoma ši direktyva, reglamentuojančių teisės aktų taikymu tos valstybės narės teritorijoje.
2. Prašymuose pateikti pranešimą nurodomas dokumento ar sprendimo, apie kurį turi būti pranešta, dalykas ir pateikiamas adresato vardas, pavardė (pavadinimas), adresas ir visa kita informacija, galinti padėti nustatyti adresato tapatybę.
3. Institucija, į kurią kreipiamasi, nedelsdama praneša besikreipiančiajai institucijai apie prašymo pateikti pranešimą vykdymą ir visų pirma nurodo pranešimo apie dokumentą ar sprendimą įteikimo adresatui datą.
4. Besikreipiančioji institucija pateikia prašymą pateikti pranešimą pagal šį straipsnį tik tuo atveju, kai ji negali pateikti pranešimo vadovaudamasi pranešimą apie atitinkamus dokumentus besikreipiančiojoje valstybėje narėje reglamentuojančiomis taisyklėmis, arba kai tokio pranešimo pateikimas sudarytų pernelyg didelių sunkumų. Valstybės narės

kompetentinga institucija gali pateikti pranešimą apie dokumentą registruotu paštu arba elektroninėmis priemonėmis tiesiogiai kitos valstybės narės teritorijoje esančiam asmeniui.

IV SKIRSNIS

ATSILIEPIMAI

18 straipsnis

Sąlygos

1. Kai kompetentinga institucija suteikia informaciją pagal 5 ar 13 straipsnius, ji gali paprašyti informaciją gavusios kompetentingos institucijos atsiųsti atsiliepimus apie tai. Jeigu prašoma pateikti atsiliepimus, informaciją gavusi kompetentinga institucija, nepažeisdama savo valstybėje narėje taikomų mokesčių slaptumo ir duomenų apsaugos taisyklių, kuo greičiau ir ne vėliau kaip per tris mėnesius po to, kai sužinomi prašomos informacijos naudojimo rezultatai, nusiunčia atsiliepimus informaciją suteikusiai kompetentingai institucijai. Komisija priima įgyvendinimo aktus, nustatančius praktines nuostatas. Tie įgyvendinimo aktai priimami 32 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos kartą per metus, vadovaudamosi sutartomis dvišalėmis praktinėmis nuostatomis, siunčia kitoms atitinkamoms valstybėms narėms atsiliepimus apie automatinius mainus.

V SKIRSNIS

KEITIMASIS GERIAUSIOSIOS PRAKTIKOS PAVYZDŽIAIS IR PATIRTIMI

19 straipsnis

Taikymo sritis ir sąlygos

1. Valstybės narės kartu su Komisija nagrinėja ir vertina pagal šią direktyvą vykdomą administracinį bendradarbiavimą ir dalijasi patirtimi, siekiant gerinti tokį bendradarbiavimą ir, tam tikrais atvejais, parengti taisykles atitinkamose srityse.

2. Valstybės narės gali kartu su Komisija parengti gaires dėl bet kurio aspekto, kuris, jų manymu, yra reikalingas keičiantis geriausios praktikos pavyzdžiais ir patirtimi.

IV SKYRIUS

ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO SĄLYGOS

20 straipsnis

Informacijos ir dokumentų atskleidimas

1. Informacijai, kurią valstybės narės pagal šią direktyvą bet kokia forma pateikia viena kitai, taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinės teisės aktus. Tokia informacija gali būti naudojama administruojant valstybių narių nacionalinius įstatymus, susijusius su 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą.

Tokia informacija taip pat gali būti naudojama vertinant kitus mokesčius ir muitus, kuriems taikomas Tarybos direktyvos 2010/24/ES¹⁴, 2 straipsnis, ir užtikrinant jų mokėjimą arba vertinant privalomojo socialinio draudimo įmokas ir užtikrinant jų mokėjimą.

Be to, ji gali būti naudojama teisminiuose ir administraciniuose procesuose, kuriuose gali būti skiriamos sankcijos ir kurie pradedami dėl mokesčių teisės pažeidimų, nepažeidžiant bendrųjų taisyklių ir nuostatų, reglamentuojančių atsakovų ir liudytojų teises tokiuose procesuose.

2. Gavus valstybės narės kompetentingos institucijos, kuri pateikia informaciją pagal šią direktyvą, leidimą ir tik tuo atveju, jeigu tai leidžiama pagal informaciją gaunančios kompetentingos institucijos valstybės narės teisės aktus, pagal šią direktyvą gauta informacija ir dokumentai gali būti naudojami ir kitais tikslais, nei nurodyta 1 dalyje. Toks leidimas suteikiamas, jeigu informacija panašiais tikslais gali būti naudojama kompetentingos institucijos, kuri pateikia informaciją, valstybėje narėje.

3. Jeigu valstybės narės kompetentinga institucija mano, kad informacija, kurią ji gavo iš kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, 1 dalyje nurodytais tikslais gali būti naudinga trečiosios valstybės narės kompetentingai institucijai, ji gali perduoti tą informaciją šiai kompetentingai institucijai, jeigu tokia informacija perduodama laikantis šioje direktyvoje nustatytų taisyklių ir tvarkos. Apie ketinimą keisti ta informacija su trečiąja valstybe nare ji praneša informacijos kilmės valstybės narės kompetentingai institucijai. Informacijos kilmės valstybė narė gali paprieštarauti tokiam dalijimuisi informacija per 10 darbo dienų nuo tos dienos, kurią ji gavo dalytis informacija pageidaujančios valstybės narės pranešimą.

4. Leidimą pagal 2 dalį naudoti informaciją, kuri buvo perduota vadovaujantis 3 dalimi, gali suteikti tik valstybės narės, iš kurios gauta informacija, kompetentinga institucija.

5. Informacija, ataskaitomis, pranešimais ir kitais dokumentais arba patvirtintomis jų kopijomis ar išrašais, kuriuos gavo institucija, į kurią kreipiamasi, ir kurie pagal šią direktyvą buvo pateikti besikreipiančiajai institucijai, besikreipiančiosios valstybės narės kompetentingos įstaigos gali remtis kaip įrodymais tokiu pačiu pagrindu, kaip ir panašia informacija, ataskaitomis, pareiškimais ir kitais dokumentais, kuriuos suteikė kita tos valstybės narės institucija.

↓ (ES) 2016/881 1 str. 3 punktas

6. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1–4 dalis, pagal 10 straipsnį tarp valstybių narių perduodama informacija naudojama sandorių kainodaros aukšto lygio rizikai ir kitokiai su mokesčių bazės erozija ir pelno perkėlimu susijusiai rizikai, įskaitant riziką, kad TĮG nariai nesilaikys taikytinų sandorių kainodaros taisyklių, įvertinti ir, atitinkamais atvejais, ekonominės ir statistinės analizės tikslais. Priimančiosios valstybės narės mokesčių administratorių vykdomas sandorių kainodaros patikslinimas neturi būti grindžiamas informacijos mainais pagal 10 straipsnį. Nepaisant to, kas nurodyta pirmiau, nedraudžiama naudotis pagal 10 straipsnį tarp valstybių narių perduodama informacija tolesniems tyrimams, susijusiems su TĮG sandorių kainodaros tvarka arba kitais mokesčių klausimais, mokesčių audito metu atlikti; atsižvelgus į tai gali būti padaryti atitinkami į TĮG įeinančio subjekto apmokestinamųjų pajamų pakoregavimai.

¹⁴ 2010 m. kovo 16 d. Tarybos direktyva 2010/24/ES dėl savitarpio pagalbos vykdant reikalavimus, susijusius su mokesčiais, muitais ir kitomis priemonėmis (OL L 84, 2010 3 31, p. 1).

21 straipsnis

Apribojimai

1. Valstybės narės institucija, į kurią kreipiamasi, suteikia kitos valstybės narės besikreipiančiajai institucijai 5 straipsnyje nurodytą informaciją, jeigu besikreipiančioji institucija išnaudojo įprastinius informacijos šaltinius, kuriais tomis aplinkybėmis ji būtų galėjusi pasinaudoti prašomai informacijai gauti, nerizikuodama, kad kils pavojus jos tikslų pasiekimui.
2. Šia direktyva valstybė narė, į kurią kreipiamasi, neįpareigojama atlikti tyrimų ar pateikti informaciją, jeigu jos teisės aktais neleidžiama atlikti tokių tyrimų arba rinkti prašomos informacijos jos pačios tikslais.
3. Valstybės narės, į kurią kreipiamasi, kompetentinga institucija gali atsisakyti suteikti informaciją, jeigu besikreipiančioji valstybė narė dėl teisinių priežasčių negali suteikti panašios informacijos.
4. Prašymas suteikti informaciją gali būti atmestas, jeigu ją suteikus būtų atskleista komercinė, pramoninė arba profesinė paslaptis ar komercinio proceso paslaptis, arba jeigu ją atskleidus būtų pažeista viešoji tvarka.
5. Institucija, į kurią kreipiamasi, praneša besikreipiančiajai institucijai apie prašymo suteikti informaciją atmetimo priežastis.

22 straipsnis

Prievolės

1. Jeigu valstybė narė prašo suteikti informaciją vadovaujantis šia direktyva, valstybė narė, į kurią kreipiamasi, naudoja informacijai rinkti skirtas priemones, kad gautų prašomą informaciją, net jeigu tai valstybei narei nereikia tokios informacijos jos mokesčių tikslais. Šia prievole nepažeidžiamos 21 straipsnio 2, 3 ir 4 dalys, kurių taikymas jokių būdu nereiškia, kad valstybei narei, į kurią kreipiamasi, leidžiama atsisakyti suteikti informaciją vien dėl to, kad jai tokia informacija nėra reikalinga vidaus tikslais.
2. 21 straipsnio 2 ir 4 dalys jokių būdu nereiškia, kad valstybės narės institucijai, į kurią kreipiamasi, leidžiama atsisakyti suteikti informaciją vien dėl to, kad šią informaciją turi bankas, kita finansų įstaiga, paskirtasis asmuo, įgaliotasis atstovas arba patikėtinis, arba dėl to, kad ji susijusi su asmens nuosavybės interesais.
3. Nepaisant 2 dalies, valstybė narė gali atsisakyti perduoti prašomą informaciją, jei tokia informacija susijusi su mokestiniais laikotarpiais prieš 2011 m. sausio 1 d. ir jei tokią informaciją perduoti galėjo būti atsisakyta remiantis Direktyvos 77/799/EEB, 8 straipsnio 1 dalimi, jei jos buvo paprašyta prieš 2011 m. kovo 11 d.

23 straipsnis

Platesnio bendradarbiavimo su trečiąja šalimi išplėtimas

Jeigu valstybė narė su trečiąja šalimi bendradarbiauja plačiau negu numatyta šioje direktyvoje, toji valstybė narė negali atsisakyti platesnio bendradarbiavimo su bet kuria kita valstybe nare, norinčia pradėti tokį platesnį tarpusavio bendradarbiavimą su ta valstybe nare.

Standartinės formos ir kompiuteriniai formatai

1. Prašymai suteikti informaciją bei atlikti administracinius tyrimus pagal 5 straipsnį ir atsakymai į juos, patvirtinimai, prašymai suteikti papildomos aiškinamosios informacijos, pranešimai apie negalėjimą įvykdyti prašymo arba prašymo atmetimą pagal 7 straipsnį kiek įmanoma siunčiami naudojant standartinę formą, kurią Komisija ☒ nustato įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami ☒ 32 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

Prie standartinių formų gali būti pridėamos ataskaitos, pranešimai ir kiti dokumentai arba patvirtintos jų kopijos ar išrašai.

2. 1 dalyje nurodytoje standartinėje formoje nurodoma bent ši informacija, kurią pateikia besikreipiančioji institucija:

- a) asmens, dėl kurio atliekamas tyrimas ar patikrinimas, tapatybė;
- b) mokesčių tikslas, dėl kurio prašoma informacijos.

Besikreipiančioji institucija gali, kiek žinoma, ir atsižvelgdama į tarptautinius pavyzdžius, pateikti bet kurio asmens, kuris, manoma, turi prašomos informacijos, taip pat bet kokius duomenis, kurie sudarytų palankesnes sąlygas institucijai, į kurią kreipiamasi, rinkti informaciją.

3. Spontaniškai perduodama informacija ir jos gavimo patvirtinimas atitinkamai pagal 13 ir 14 straipsnius, prašymai įteikti administracinius pranešimus pagal 17 straipsnį ir atsiliepimai pagal 18 straipsnį siunčiami naudojant standartinę formą, kurią Komisija ☒ nustato įgyvendinimo aktais. Tie įgyvendinimo aktai priimami ☒ 32 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

↓ 2014/107/ES 1 str. 3 punktas
(pritaikytas)

4. Automatinių informacijos mainų pagal 8 straipsnį atveju informacija siunčiama naudojant Komisijos ☒ įgyvendinimo aktais nustatytą ☒ standartizuotą kompiuterinį formatą, kuriuo siekiama palengvinti tokius automatinius mainus, naudotiną visiems automatiniams informacijos mainams. ☒ Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros. ☒

↓ (ES) 2018/822 1 str. 3 punktas
(pritaikytas)

5. Komisija, ☒ priimdama įgyvendinimo aktus, peržiūri ☒ standartines formas, įskaitant lingvistines nuostatas ☒, priimtas pagal Direktyvos 2011/16/ES 20 straipsnio 5 dalį ☒ automatiniams informacijos apie išankstinius tarpvalstybinius sprendimus ir išankstinę kainodaros tvarką mainams pagal 9 straipsnį ☒ ir ☒ apie praneštinius tarpvalstybinius susitarimus mainams pagal 11 straipsnį.

☒ Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros. ☒

Tose standartinėse formose pateikiami tik 9 straipsnio 5 dalyje ir 11 straipsnio 14 dalyje išvardyti informacijos mainų komponentai ir kiti su tais komponentais susiję laukeliai, kurie būtini atitinkamai 9 ir 11 straipsniuose nustatytiems tikslams pasiekti.

Pirmoje pastraipoje nurodytomis lingvistinėmis nuostatomis valstybėms narėms netrukdoma 9 ir 11 straipsniuose nurodytą informaciją pateikti bet kuria Sąjungos oficialiaja kalba. Tačiau tokiomis lingvistinėmis nuostatomis gali būti nustatyta, kad pagrindiniai tokios informacijos elementai taip pat siunčiami kita oficialiaja Sąjungos kalba.

↓ (ES) 2016/881 1 str. 4 punktas
(pritaikytas)

6. Automatiniai informacijos apie ataskaitas pagal šalis mainai pagal 10 straipsnį vykdomi naudojant standartinę formą, pateiktą III priedo III skirsnio 1, 2 ir 3 lentelėse. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato lingvistines tokių mainų nuostatas. Jomis neužkertamas kelias valstybėms narėms 10 straipsnyje nurodytą informaciją pateikti bet kuria Sąjungos oficialiaja ir darbo kalba. Tačiau tokiomis lingvistinėmis nuostatomis gali būti nustatyta, kad pagrindiniai tokios informacijos elementai taip pat siunčiami kita oficialiaja Sąjungos kalba. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

25 straipsnis

Praktinės nuostatos

1. Vadovaujantis šia direktyva pateikiama informacija kiek įmanoma teikiama elektroninėmis priemonėmis, naudojant CCN tinklą.

Prireikus Komisija priimdama įgyvendinimo aktus priima pirmai pastraipai įgyvendinti reikalingas praktines nuostatas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

↓ 2014/107/ES 1 str. 4 punktas

2. Komisija yra atsakinga už visus CCN tinklo patobulinimus, kurių reikia, kad valstybės narės galėtų keistis tokia informacija, ir už CCN tinklo saugumo užtikrinimą.

Valstybės narės yra atsakingos už visus savo sistemų patobulinimus, kurių reikia, kad tokia informacija būtų galima keistis naudojant CCN tinklą, ir už savo sistemų saugumo užtikrinimą.

Valstybės narės užtikrina, kad kiekvienam fiziniam praneštinam asmeniui būtų pranešta apie saugumo pažeidimą, susijusį su jo duomenimis, kai tas pažeidimas gali neigiamai paveikti jo asmens duomenų arba privatumo apsaugą.

Valstybės narės atsisako bet kokių reikalavimų atlyginti išlaidas, patirtas taikant šią direktyvą, išskyrus, atitinkamais atvejais, ekspertams sumokėtą užmokestį.

↓ (ES) 2015/2376 1 str. 5 punkto
a punktas

3. Komisijos Saugumo akreditacijos tarnybos tinkamai akredituoti asmenys gali susipažinti su ta informacija tik tiek, kiek to reikia 5 dalyje nurodyto registro ir CCN tinklo priežiūros, tvarkymo ir plėtojimo tikslais.

↓ 2011/16/ES

4. Prašymai bendradarbiauti, įskaitant prašymus pateikti pranešimą, ir pridedami dokumentai gali būti parengti bet kuria institucijos, į kurią kreipiamasi, ir besikreipiančiosios institucijos sutarta kalba.

Prašymų vertimas į institucijos, į kurią kreipiamasi, valstybės narės valstybinę kalbą arba vieną iš jos valstybinių kalbų prie tų prašymų pridedamas tik ypatingais atvejais, kai institucija, į kurią kreipiamasi, nurodo, kodėl prašo vertimo.

↓ (ES) 2018/822 1 str. 4 punktas
(pritaikytas)

5. ☒ Visų valstybių narių kompetentingos institucijos gali susipažinti su informacija, užregistruota ☒ saugiame valstybių narių administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje centriniame registre, ☒ sukurtame Komisijos ir kuriam Komisija teikia techninę ir logistinę paramą pagal Direktyvos 2011/16/ES 21 straipsnio 5 dalį, ☒ kuriame registruojama pagal 9 straipsnio 1 dalį ☒ ir 11 straipsnio 13, 14 ir 16 dalis ☒ pateiktina informacija, siekiant įvykdyti tose dalyse numatytų automatinių mainų sąlygas ☒ ir ☒ su tame registre užregistruota informacija susipažinti gali ir Komisija, tačiau ji turi laikytis atitinkamai 9 straipsnio 7 dalyje ir 11 straipsnio 17 dalyje nustatytų apribojimų. ☒ Komisija priima įgyvendinimo aktus, nustatančius ☒ reikiamas praktines nuostatas. ☒ Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros. ☒

Kol tas centrinis registras pradės veikti, 9 straipsnio 1 dalyje ir 11 straipsnio 13, 14 ir 16 dalyse numatyti automatiniai mainai vykdomi pagal šio straipsnio 1 dalį ir laikantis taikytinų praktinių nuostatų.

↓ (ES) 2016/881 1 str. 5 punktas

6. Pagal 10 straipsnio 2 dalį perduodama informacija teikiama elektroninėmis priemonėmis naudojantis CCN tinklu. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato praktinę CNN tinklo tobulinimo tvarką. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

↓ 2011/16/ES

26 straipsnis

Specialiosios prievolės

1. Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kad būtų:

- a) užtikrintas veiksmingas vidaus koordinavimas 4 straipsnyje nurodytoje struktūroje;
- b) užtikrintas tiesioginis bendradarbiavimas su 4 straipsnyje nurodytomis kitų valstybių narių institucijomis;
- c) užtikrintas sklandus šioje direktyvoje numatytų administracinio bendradarbiavimo nuostatų veikimas.

↓ (ES) 2016/2258 1 str.

2. Valstybių narių teisės aktų, kuriais įgyvendinama ši direktyva, įgyvendinimo ir jų vykdymo užtikrinimo tikslu, taip pat siekiant užtikrinti, kad vyktų joje nustatytas administracinis bendradarbiavimas, valstybės narės teisės aktu suteikia mokesčių institucijoms prieigą prie Direktyvos (ES) 2015/849 13, 30, 31 ir 40 straipsniuose nurodytų priemonių, procedūrų, dokumentų ir informacijos.

↓ 2011/16/ES

3. Komisija pateikia kiekvienai valstybei narei visą bendro pobūdžio informaciją apie šios direktyvos įgyvendinimą ir taikymą, kurią ji gauna ir kurią gali suteikti.

V SKYRIUS

SANTYKIAI SU KOMISIJA

27 straipsnis

Vertinimas

1. Valstybės narės ir Komisija nagrinėja bei vertina, kaip vyksta šioje direktyvoje numatytas administracinis bendradarbiavimas.
 2. Valstybės narės pateikia Komisijai visą aktualią informaciją, kuri reikalinga siekiant įvertinti administracinio bendradarbiavimo pagal šią direktyvą veiksmingumą kovojant su mokesčių slėpimu ir mokesčių vengimu.
-

↓ (ES) 2018/822 1 str. 5 punktas

3. Valstybės narės Komisijai pateikia metinį 8 — 11 straipsniuose nurodytų automatinių informacijos mainų veiksmingumo vertinimą ir praneša apie pasiektus praktinius rezultatus. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato to metinio vertinimo pateikimo formą ir sąlygas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

4. Komisija priimdama įgyvendinimo aktus nustato statistinių duomenų, kuriuos valstybės narės turi pateikti šios direktyvos vertinimo tikslais, sąrašą. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 32 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

↓ (ES) 2015/2376 1 str. 7 punktas

28 straipsnis

Informacijos konfidencialumas

1. Komisija pagal šią direktyvą gautą informaciją laiko konfidencialia vadovaudamasi Sąjungos institucijoms taikomomis nuostatomis; ši informacija gali būti naudojama tik tais

tikslais, kurių reikia siekiant nustatyti, ar valstybės narės laikosi šios direktyvos ir kokių mastu jos laikosi.

2. Informacija, kurią valstybė narė pateikė Komisijai pagal 27 straipsnį, taip pat ataskaitos ar dokumentai, kuriuos Komisija parengė naudodamasi tokia informacija, gali būti perduoti kitoms valstybėms narėms. Tokiai perduotai informacijai taikomi tarnybinės paslapties reikalavimai ir suteikiama tokia pati apsauga, kokia suteikiama panašaus pobūdžio informacijai pagal ją gavusios valstybės narės nacionalinės teisės aktus.

Pirmoje pastraipoje nurodytas Komisijos parengtas ataskaitas ir dokumentus valstybės narės gali naudoti tik analizės tikslais, ir jie negali būti skelbiami ar pateikiami jokiame kitame asmeniui ar įstaigai negavus aiškaus Komisijos sutikimo.

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

VI SKYRIUS

SANTYKIAI SU TREČIOSIOMIS ŠALIMIS

29 straipsnis

Keitimasis informacija su trečiosiomis šalimis

1. Jeigu valstybės narės kompetentinga institucija gauna iš trečiosios šalies informaciją, kuri, kaip galima numatyti, gali būti reikalinga administruojant tos valstybės narės nacionalinius įstatymus, susijusius su 2 straipsnyje nurodytais mokesčiais, ir užtikrinant jų vykdymą ta institucija gali, jeigu tai leidžiama pagal susitarimą su ta trečiaja šalimi, suteikti tą informaciją valstybių narių, kurioms ta informacija gali būti naudinga kompetentingoms institucijoms , ir bet kuriai besikreipiančiajai institucijai.

2. Kompetentingos institucijos, vadovaudamosi savo šalies nuostatomis dėl asmens duomenų perdavimo trečiosioms šalims, gali pateikti pagal šią direktyvą gautą informaciją trečiajai šaliai, jeigu įvykdomos visos šios sąlygos:

- a) su tokiu informacijos pateikimu sutinka valstybės narės, iš kurios gauta informacija, kompetentinga institucija;
- b) atitinkama trečioji šalis įsipareigojo bendradarbiauti tokiu mastu, kad būtų galima sukaupti įrodymus, patvirtinančius, jog sandoriai, kurie, kaip atrodo, prieštarauja mokesčių teisės aktams arba kuriais piktnaudžiaujama teisės aktais , neatitinka reikalavimų ar yra neteisėti.

VII SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Duomenų apsauga

↓ 2014/107/ES 1 str. 5 punkto
a papunktis (pritaikytas)

1. Visam keitimuisi informacija pagal šią direktyvą taikomas Reglamentas (ES) 2016/679. Tačiau valstybės narės siekdamos tinkamai taikyti šią direktyvą riboja Reglamento (ES) 2016/679 13 straipsnyje, 14 straipsnio 1 dalyje ir 15 straipsnyje numatytų prievolių ir teisių taikymo sritį tiek, kiek reikia to reglamento 23 straipsnio 1 dalies e punkte nurodytiems interesams apsaugoti.

↓ (ES) 2015/2376 1 str. 8 punktas

2. Reglamentas (ES) 2018/1725 taikomas Sąjungos institucijų ir įstaigų atliekamam asmens duomenų tvarkymui pagal šią direktyvą. Tačiau siekiant tinkamai taikyti šią direktyvą, Reglamento (ES) 2018/1725 15 straipsnyje, 16 straipsnio 1 dalyje ir 17-21 straipsniuose numatytų prievolių ir teisių taikymo sritis ribojama tiek, kiek reikia to reglamento 25 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytiems interesams apsaugoti.

↓ 2014/107/ES 1 str. 5 punkto
b papunktis (pritaikytas)

3. Duomenis teikiančios finansų įstaigos ir visų valstybių narių kompetentingos institucijos laikomos duomenų valdytojomis Reglamento (ES) 2016/679 tikslais.

4. Neatsižvelgiant į 1 dalį, visos valstybės narės užtikrina, kad visos jų jurisdikcijoje esančios duomenis teikiančios finansų įstaigos informuotų visus atitinkamus fizinius praneštinus asmenis, kad su jais susijusi informacija, nurodyta 8 straipsnio 4 dalyje, bus renkama ir perduodama pagal šią direktyvą, ir užtikrina, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos pateiktų tiems fiziniams asmenims visą informaciją, kurią jie turi teisę gauti pagal Reglamentą (ES) 2016/679, skiriant pakankamai laiko, kad fizinis asmuo galėtų pasinaudoti savo duomenų apsaugos teisėmis, ir bet kuriuo atveju prieš atitinkamai duomenis teikiančiai finansų įstaigai perduodant 8 straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją savo rezidavimo vietos valstybės narės kompetentingai institucijai.

5. Pagal šią direktyvą tvarkoma informacija saugoma ne ilgiau nei būtina šios direktyvos tikslams pasiekti ir bet kuriuo atveju laikantis kiekvienos duomenų valdytojos nacionalinių taisyklių dėl senaties termino.

↓ (ES) 2018/822 1 str. 6 punktas

31 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato taisykles dėl sankcijų, taikomų už nacionalinių nuostatų, priimtų remiantis šia direktyva ir susijusių su 10 ir 11 straipsniais, pažeidimus, ir imasi visų būtinų priemonių jų įgyvendinimui užtikrinti. Numatytos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasomos.

↓ (ES) 2016/881 1 str. 8 punktas

32 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Administracinio bendradarbiavimo mokesčių srityje komitetas. Tas komitetas – tai komitetas, kaip nustatyta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.
 2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.
-

↓ (ES) 2018/822 1 str. 7 punktas
(pritaikytas)

33 straipsnis

Ataskaitų teikimas

1. Komisija kas penkerius metus nuo ☒ 2018 ☒ m. sausio 1 d. teikia Europos Parlamentui ir Tarybai šios direktyvos taikymo ataskaitą.
 2. Valstybės narės ir Komisija kas dvejus metus nuo 2020 m. liepos 1 d. įvertina IV priedo aktualumą ir Komisija pateikia Tarybai ataskaitą. Prie ataskaitos, jei tikslinga, pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto.
-

↓ 2011/16/ES (pritaikytas)

34 straipsnis

☒ **Informacijos pateikimas** ☒

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.

35 straipsnis

Panaikinimas

☒ Direktyvos 2011/16/ES, su pakeitimais, padarytais direktyvomis, nurodytomis V priedo A dalyje, panaikinamos, nedarant poveikio valstybių narių pareigoms, susijusioms su

direktyvų, nurodytų V priedo B dalyje, perkėlimo į nacionalinę teisę terminais taikymo pradžios datomis. ☒

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ☒ ir skaitomos pagal VI priede pateiktą atitikties lentelę ☒.

36 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja ☒ 2020 m. liepos 2 d. ☒

37 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas*